

Mitä meidän tulee pitää totena, jotta voisimme pelastua?

Evankeliumin ydinsanoma

Jotta tietäisimme sen, miten evankeliumia tulee julistaa, on meidän hyvä katsoa Apostolien teoista, miten apostolit ja opetuslapset julistivat sitä alussa. Se on varmasti oikea tapa puhua Jumalan sanaa. Apostolien teoissa on mainittu myös opetuslasten rukous, josta käy ilmi se, miten rukoillaan Raamatun ilmoittamaa yhtä ainoaa Jumalaa ja kuka on Jeesus Kristus, Nasaretilainen. (Apt 4:10-12, 24-31)

Apostolien teot:

4:1 Mutta kun he puhuivat kansalle, astuivat papit ja pyhäkön vartioston päällikkö ja saddukeukset heidän eteensä,

4:2 närkästyneinä siitä, että he opettivat kansaa ja julistivat Jeesuksessa ylösnousemusta kuolleista.

4:3 Ja he kävivät heihin käsiksi ja panivat heidät vankeuteen seuraavaan päivään asti, sillä oli jo ehto.

4:4 Mutta monet niistä, jotka olivat kuulleet sanan, uskoivat, ja miesten luku nousi noin viiteentuhanteen.

4:5 Seuraavana päivänä heidän hallitusmiehensä ja vanhimpansa ja kirjanoppineensa kokoontuivat Jerusalemissa,

4:6 niin myös ylimmäinen pappi Hannas ja Kaifas ja Johannes ja Aleksander sekä kaikki, jotka olivat ylimmäispapillista sukua.

4:7 Ja he asettivat heidät eteensä ja kysyivät: "Millä voimalla tai kenen nimeen te tämän teitte?"

4:8 Silloin Pietari, pyhää henkeä täynnä, sanoi heille: "Kansan hallitusmiehet ja vanhimmat!

4:9 Jos meitä tänään kuulustellaan sairaalle miehelle tehdystä hyvästä työstä ja siitä, kenen kautta hän on parantunut,

4:10 niin olkoon teille kaikille ja koko Israelin kansalle tiettävä, että Jeesuksen kristuksen, Nasaretilaisen, nimen kautta, hänen, jonka te ristiinnaulitsitte, mutta jonka Jumala kuolleista herätti, hänen nimensä kautta tämä seisoo terveenä teidän edessänne.

4:11 Hän on 'se kivi, jonka te, rakentajat, hylkäsitte, mutta joka on kulmakiveksi tullut.'

4:12 Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa; sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä ihmisille annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman."

Apostolit julistivat Jeesuksessa ylösnousemusta kuolleista ja sanoivat Jumalan herättäneen hänet ylös kuolleista. He olivat parantaneet hetkeä aiemmin ramman miehen Jeesuksen kristuksen, Nasaretilaisen, nimen kautta, jonka Jumala on herättänyt kuolleista. Jumala oli antanut apostoleille vallan ja voiman tehdä ihmeitä ja parantaa sairaita, niin kuin nyt oli tapahtunut. (Mark 16:15-20; vrt. Joh 14:9-12; Apt 14:27; 15:4) Pelastusta ei ole missään muussa nimessä kuin herran Jeesuksen kristuksen nimessä. Tämän jälkeen vangittuina olleet opetuslapset päästettiin vapaaksi ja he rukoilivat meidän taivaallista isäämme näillä Luukkaan tallettamilla sanoilla:

4:24 Sen kuultuansa he yksimielisesti korottivat äänensä Jumalan puoleen ja sanoivat: "Herra, sinä, joka olet tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaikki, mitä niissä on!

4:25 Sinä, joka pyhän hengen kautta, isämme Daavidin, sinun palvelijasi, suun kautta,

olet puhunut: 'Miksi pakanat pauhaavat ja kansat turhia ajattelevat?

4:26 Maan kuninkaat nousevat, ja ruhtinaat kokoontuvat yhteen Herraa ja hänen voideltuansa vastaan.'

4:27 Sillä totisesti, tässä kaupungissa kokoontuivat sinun pyhää poikaasi Jeesusta vastaan, jonka sinä olet voidellut, sekä Herodes että Pontius Pilatus pakanain ja Israelin sukukuntain kanssa,

4:28 tekemään kaiken, minkä sinun kätesi ja päätöksesi oli edeltämäärännyt tapahtuvaksi.

4:29 Ja nyt, Herra, katso heidän uhkauksiansa ja anna palvelijaisi kaikella rohkeudella puhua sinun sanaasi;

4:30 ja ojenna kätesi, niin että sairaat parantuvat ja tunnustekoja ja ihmeitä tapahtuu sinun pyhän poikasi Jeesuksen nimen kautta."

4:31 Ja kun he olivat rukoilleet, vapisi se paikka, jossa he olivat koolla, ja he tulivat kaikki pyhällä hengellä täytetyiksi ja puhuivat Jumalan sanaa rohkeasti.

Tämä rukous on merkittävä todistus kolmiyhteisen Jumalan opetusta vastaan. Opetuslapset kohdistivat rukouksensa Jeesuksen opetuksen mukaan yksin isälle ja sanoivat hänen luoneen kaiken, mitä on olemassa. (Matt 6:6ss.; Joh 15:16; 16:23 Jes 42:1-8; Ilm 4:8-11) Jeesusta he sanoivat Jumalan pojaksi, jonka isä on herättänyt ylös kuolleista ja pyysivät isältä, että ihmeitä tapahtuisi hänen pyhän poikansa Jeesuksen nimen kautta. Tämä rukous oli Jumalalle mieleen ja niin hän täytti opetuslapset pyhällä hengellä.

Tässä rukouksessa ei ole mitään mainintaa kolmiyhteisestä jumalasta ja opetuslapset puhuvat oikein isästä, pojasta ja pyhästä hengestä, kaikista kolmesta. Vain isä on kaikkivaltias Jumala ja kaiken luoja, Jeesus kristus on hänen poikansa, jonka isä on herättänyt kuolleista. Jumala on antanut opetuslapsille vallan ja voiman tehdä ihmeitä hänen nimensä kautta. Tämän kaiken vakuudeksi Jumala täytti opetuslapset pyhällä hengellä, niin kuin teki toistuvasti. (Apt 13:52; Efe 5:18)

Paavali vahvistaa tämän oikean tavan puhua yhdestä ainoasta Jumalasta, meidän isästämme, ja Jeesuksen kristuksesta. Voidaan hyvillä perusteilla sanoa, että hän julisti tätä ilosanomaa pyhässä hengessä (1Piet 1:12), koska hän puhui oikein Jumalasta ja hänen pojastaan, hengen opettamalla tavalla (1Kor 2:10-21). ;-)

Apostolien teot:

17:22 Niin Paavali astui keskelle Areiopagia ja sanoi: "Ateenan miehet, minä näen kaikesta, että te suuresti kunnioitatte jumalia.

17:23 Sillä kävellessäni ympäri ja katsellessani teidän pyhiä paikkojanne minä löysin myös alttarin, johon oli kirjoitettu: 'Tuntemattomalle jumalalle.' Mitä te siis tuntemattanne palvelette, sen minä teille ilmoitan.

17:24 Jumala, joka on tehnyt maailman ja kaikki, mitä siinä on, hän, joka on taivaan ja maan Herra, ei asu käsillä tehdyissä temppeleissä,

17:25 eikä häntä voida ihmisten käsillä palvella, ikään kuin hän jotakin tarvitsisi, hän, joka itse antaa kaikille elämän ja hengen ja kaiken.

17:26 Ja hän on tehnyt koko ihmissuvun yhdestä ainoasta asumaan kaikkea maanpiiriä ja on säätänyt heille määrättyt ajat ja heidän asumisensa rajat,

17:27 että he etsisivät Jumalaa, jos ehkä voisivat hapuilemalla hänet löytää - hänet, joka kuitenkin ei ole kaukana yhdestäkään meistä;

17:28 sillä hänessä me elämme ja liikumme ja olemme, niin kuin myös muutamat teidän runoilijoistanne ovat sanoneet: 'Sillä me olemme myös hänen sukuansa.'

17:29 Koska me siis olemme Jumalan sukua, emme saa luulla, että jumaluus on

samankaltainen kuin kulta tai hopea tai kivi, sellainen kuin inhimillisen taiteen ja ajatuksen kuvailema.

17:30 Noita tietämättömyyden aikoja Jumala on kärsinyt, mutta nyt hän tekee tiettäväksi, että kaikkien ihmisten kaikkialla on tehtävä parannus.

17:31 Sillä hän on säätänyt päivän, jona hän on tuomitseva maanpiirin vanhurskaudessa sen miehen kautta, jonka hän siihen on määrännyt; ja hän on antanut kaikille siitä vakuuden, herättämällä hänet kuolleista."

Paavali sanoi isän luoneen yksin kaiken, mitä on olemassa (vrt. Apt 4:24-31; 14:15; Ilm 4:8-11; Jes 42:1-8; 2Moos 20:1-11). Jeesuksen hän kuvasi Jumalan kuolleista herättämänä miehenä, jolle Jumala on antanut vallan tuomita eläviä ja kuolleita. (Joh 5:17-30) Tärkeää tässä julistuksessa oli myös mielenmuutoksen ja kääntymyksen saarna, niin kuin herra Jeesus itse oli häntä käsenyt saarnata ristin hullutuksen lisäksi. (Apt 26:15-23; 1Kor 1:13-31) Näin apostolit saarnasivat ja opettivat evankeliumia kaikissa kohdissa, joissa heidän sanotaan sitä julistaneen.

Tässä on luettelo niistä kohdista, joissa opetuslapset julistivat evankeliumia ja rukoilivat Herraa.

Apt 2:14-41; 3:12-26; 4:8-31; 5:29-32; 7:2-60; 8:12, 26-40; 10:34-48; 13:14-52; 14:5-19; 17:2-3, 16-32; 18:5; 22:1-22; 26:1-32.

He sanoivat isän olevan yksin se Jumala, joka on luonut kaiken, mitä on olemassa. (Apt 17:22-31; 14:15; 4:24-31; vrt. Joh 17:3; 1Kor 8:4-6; Efe 4:4-6; Jes 42:1-8; Ilm 4:8-11; 5Moos 4:35, 39; 6:4-9; Mark 12:28-34) Jeesusta kristusta he kuvasivat kuoleman kärsineenä miehenä, jonka Jumala on herättänyt ylös kuolleista ja korottanut herraksi, jolle on antanut vallan tuomita eläviä ja kuolleita. Juutalaisille oli tärkeää osoittaa kirjoituksista toteen se, että Jeesus on se kristus ja Mooseksen kaltainen profeetta, jota nämä olivat odottaneet. (Apt 2:12-38; 7:20-59; 10:34-48; 13:26-41; 17:2-3, 22-31; 18:1-8, 28; 28:17-31)

Apostolien teoissa ei ole mitään mainintaa siitä, että Jeesus kristus olisi ollut Jumalan tykönä ennen maailman luomista ja että hän olisi syntynyt neitsyestä. Jos näiden asioiden totena pitäminen olisi pelastumisen ehto, niin ne olisi varmasti mainittu Apostolien teoissa, kun opetuslapset saarnasivat Jumalan valtakunnan evankeliumia. Koska näistä asioista ei ole puhuttu siellä mitään ja sanan vastaan ottaneet henkilöt pelastuivat kuulemansa sanan kautta, niin näiden asioiden totena pitäminen ei voi olla ehtona uudestisyntymiselle ja sielujen pelastumiselle. (Apt 10:34-48; 11:11-18 jne.)

Matteus, Markus, Luukas, Pietari, Jaakob ja Juuda eivät puhu mitään siitä, että Jeesus kristus olisi ollut isän tykönä ennen kuin syntyi ihmiseksi. Jos sen asian totena pitäminen olisi pelastumisen ehto, niin he olisivat varmasti siitä jotakin sanoneet. He eivät puhuneet siitä mitään, joten sen asian totena pitäminen ei voi olla pelastumisen ehto. Muutkaan kirjoittajat eivät ole sanoneet sitä asiaa suoraan ja selvästi, mutta monet ovat tulkinneet heidän puhuneen Jeesuksen olemisesta Jumalan tykönä ennen syntymistään ihmiseksi ja ennen maailman luomista. Ne kohdat voidaan selittää kuitenkin myös vaihtoehtoisella tavalla, joten asiasta ei voitane olla täysin varmoja.

Evankeliumin ydin ei ole todistaa siitä, että Jeesus kristus on isän vertainen tai isän kaltainen Jumala tai että Jumala olisi kolmiyhteinen. Evankeliumin ydin ei ole sanoa, että Jeesus kristus on sinnyt pyhästä hengestä ja syntynyt neitsyt Mariasta. Sen sijaan evankeliumin ydin on sanoa, että Jeesus kristus on kuollut ristillä ja sovittanut syntimme, niin että saamme synnit anteeksi uskomalla häneen ja evankeliumin sanaan sen alkuperäisessä muodossaan. Meidän tulee uskoa siihen, että Jumala on herättänyt poikansa ylös kuolleista, jos mielimme pelastua.

Jumala on luonut kaiken, mitä on olemassa, ja on tuomitseva eläviä ja kuolleita poikansa Jeesuksen kautta, jonka on herättänyt ylös kuolleista ja korottanut sen jälkeen kaikkien luotujen herraksi. (Apt 17:22-31; 2:12-38) Jeesuksen kristuksen ruumiin ja veren uhri kelpaa Jumalalle sovitukseksi synneistämme ja iankaikkiseksi lunastukseksi sieluistamme, koska Jeesus ei tehnyt koskaan syntiä, vaikka oli ihmisenä kaikessa kiusattu niin kuin mekin. (1Piet 2:22; 3:18; Hebr 2:9-18; 4:15; 5:4-11; 7:26-28) Tämä on evankeliumin ydin ja tärkein sanoma, jonka uskomisen ja vastaan ottamisen kautta pelastutaan. Sen lisäksi tuli saarnata mielenmuutosta ja kääntymistä pois pahoista teoista Jumalan tykö syntien anteeksisaamiseksi. Tämän kaiken todistamiseen pyhä henki opetuslapsia alussa johdatti. (Apt 26:15-18; 3:19-26; Luuk 24:44-50)

Sivulla <http://www.inri.fi/jumala/evankeliumin-Jeesus-ja-Jumala.htm> on kirjoitettu siitä, mitkä asiat sisältyivät evankeliumin julistamiseen ja olivat tarpeelliset sielujen pelastumisen kannalta. Neitseestä syntyminen ja Jeesuksen kristuksen oleminen isän tykönä eivät olleet apostolien aikana asioita, joiden totena pitämistä pidettiin pelastumisen ehtona. Sanan kuulijat syntyivät uudesti ylhäältä Jumalan hengestä, vaikka näitä asioita ei mainittu sanallakaan. (Apt 10:34-48; 11:11-18; Apt 2:12-42) Jos ne olisivat olleet evankeliumin ydin ja pelastumisen kannalta tärkeimmät asiat, niin ne olisi aivan varmasti mainittu selvästi useampien puhujien ja kirjoittajien toimesta. Koska suurin osa Jeesuksen ja apostolien ajan evankeliumin julistajista ja opettajista vaikenee niistä asioista kokonaan, niin niiden totena pitäminen ei voi olla pelastumisen ehto.

Kolmiyhteiseen jumalaan uskovat yrittävät epätoivoisesti perustella kantaansa siten, että Apostolien teoissa ei ole mainittu kaikkia sanoja, joiden kautta evankeliumia julistettiin. Vaikka tämä on totta, niin olisiko Luukas jättänyt pelastumisen kannalta tärkeimmät asiat kirjoittamatta ylös? Ei varmasti. Varmaa on se, että neitseestä syntyminen ja Jeesuksen oleminen isän tykönä taivaassa ennen maailman luomista eivät olleet evankeliumin ydin apostolien aikana ja niiden asioiden totena pitäminen ei ollut pelastumisen ehto. Suurin osa Uuden testamentin kirjoittajista ja evankeliumin saarnaajista ei puhu näistä asioista yhtään mitään. Nekin harvat kohdat, joissa väitetään näistä asioista puhutun, ovat vaikeatajuisia ja monitulkintaisia, osa jopa väärennöksiä ja moni kohta on käännetty virheellisesti Raamatun käännöksiin kolmiyhteisen Jumalan opin tueksi (esim. Matt 28:19 kastekäskey on katolisten isien tekemä lisäys alkuperäiseen tekstiin).

Neitseestä syntyminen - katolinen väärennös vai Jumalan sanan ilmoitus?

Neitseestä syntymisen totena pitäminen ei ollut apostolien aikana pelastumisen ehto. Jumalan sanan saarna ei pitänyt sisällään sen asian julistusta. Apostolien teoissa ei mainita mitään siitä asiasta ja siitä huolimatta sanan vastaan ottaneet sielut pelastuivat uudestisyntymisen pesun ja pyhän hengen uudistuksen kautta. (Apt 2:12-42; 10:34-48; 11:11-18; Tiit 3:5)

Jeesuksen olemista isän tykönä ennen maailman luomista ei sitäkään pidetty esillä evankeliumin saarnoissa ja rukouksessa. (Apt 17:22-31; 4:24-31) Senkään asian totena pitäminen ei ollut sielujen pelastumisen ehto. Voitaisiin ajatella jopa niin, että niistä asioista puhuminen evankeliumia julistettaessa on väärä tapa puhua Jumalan sanaa! Apostolit eivät niin tehneet, joten miksi meidän pitäisi niin tehdä?

Apt 2:14-41; 3:12-26; 4:8-31; 5:29-32; 7:2-60; 8:12, 26-40; 10:34-48; 13:14-52; 14:5-19; 17:2-3, 16-32; 18:5; 22:1-22; 26:1-32.

Matteuksen ja Luukkaan evankeliumien alut ovat ainoat paikat Uudessa testamentissa, joissa puhutaan neitseestä syntymisestä, mutta niitäkin voidaan tulkita siten, että ne eivät kertoisikaan neitseestä syntymisestä (siitä myöhemmin). Kukaan muu opetuslapsi tai apostoli ei puhu neitseestä syntymisestä. Jos sen asian totena pitäminen olisi pelastumisen ehto, niin miksi kaikki muut kohdat vaikenivat siitä paitsi nämä kaksi evankeliumin alkua muutamana jakeena osalta (Matt 1:18-25; Luuk 1:34-37)?

Matteuksen evankeliumin alun sukuluettelon kautta on tahdottu todistaa se, että Jeesus Kristus on Daavidin poika eli hänen jälkeläisensä alenevassa polvessa. Israel odotti vapahtajakseen voideltua kuningasta (kristusta), joka olisi hallitseva iankaikkisesti. (2Sam 7:8-16; Jes 9:5-6; Dan 7:13-14) Pietarin, Paavalin ja Johanneksen mukaan Jeesus oli Daavidin jälkeläinen, joten hän oli oikeutettu olemaan kansansa Israelin kuningas. (Apt 2:30; 13:22-23; Room 1:1-4; Ilm 22:13-16)

Matteuksen evankeliumin sukuluettelolla ei olisi mitään merkitystä, jos Jeesus olisi syntynyt neitsyestä sen sijaan, että oli Joosefin poika. Siinähan yritetään todistaa se, että Jeesus on oikeutettu olemaan Israelin kuningas, koska hän on Daavidin jälkeläinen alenevassa polvessa. Vaikka sukuluettelo on epätäydellinen ja kiistan alainen, niin sen ja muiden apostolien todistuksen mukaan Jeesus oli Daavidin poika. (Apt 2:30; 13:22-23; Room 1:1-4; Ilm 22:16) Myös Jeesusta kannattavat juutalaiset tunnustivat tämän huutaessaan hänelle "Hoosianna Daavidin pojalle!" kun hän saapui Jerusalemiin viimeistä kertaa. (Matt 21:9) Kansan täytyi siis tietää se, että Jeesus on Daavidin sukua, mutta se ei pitänyt Jeesusta neitsyestä syntyneenä Jumalan poikana, koska silloin Jeesus ei olisi ollut Daavidin sukua.

Odottivatko juutalaiset kristuksen syntyvän neitsyestä? Jos odottivat, niin sitä ei voida todistaa ainakaan Raamatun avulla. Ehkä jotkut kreikankielistä Vanhaa testamenttia lukevat saattoivat jotakin sellaista odottaa, mikäli yhdistivät Jesajan kirjan profetian kristukseen. (Jes 7:14) Koska neitseestä syntymistä ei ole mainittu missään muussa Vanhan testamentin kohdassa, niin on hyvin epätodennäköistä, että juutalaiset odottivat messiaan olevan neitseestä syntynyt. Heparankielisen Jesajan kirjan mukaan tämä poikalapsi ei olisi välttämättä neitseestä syntynyt, sillä sana [`almah](#) voi tarkoittaa myös nuorta naista, joka on naimaikäinen tai jopa naimisissa.

On jokseenkin varmaa, että juutalaiset eivät odottaneet messiaan syntyvän neitsyestä – eivät edes ne, jotka odottivat hänen syntymistään ja uskoivat häntä koskevat ennustukset Raamatussa. He uskoivat ennustusten mukaan, että messias olisi kuningas Daavidin jälkeläinen ja hänelle annettaisiin hänen isänsä valtaistuin, niin kuin myös enkeli Gabriel sanoi Jeesuksesta ennen tämän syntymää. (Luuk 1:32) Profeetta Naatan uskoi lisäksi niin, että messias saattaisi tehdä syntiä, mutta Jumala antaisi ne hänelle anteeksi! (2Sam 7:8-16) En tarkoita nyt sitä, että Jeesus olisi tehnyt syntiä, koska Naatan sanoi mitä sanoi. Heparalaiskirjeen, Jesajan ja Pietarin mukaan Jeesus ei tehnyt syntiä, vaikka [olisi ollut siihen kykenevä sen vuoksi että on ihminen](#). (Hebr 7:26-28; 5:7-11; 1Piet 2:22; 3:18; Jes 53:9)

Jos joku uskoi kristusta koskevat profetiat ennen kuin Jeesus syntyi, niin hän ei odottanut messiaan syntyvän neitsyestä, koska sitä ei hepreankielen Raamatussa ole selvästi ennustettu. Jesajan ennustus poikalapsesta nimeltään Immanuel oli jo toteutunut Jesajan elinaikana, joten Raamatun lukijat eivät osanneet yhdistää sitä profetiaa tulevaan messiaaseen. He odottivat sen sijaan poikalapsen syntymistä, jolle Jumala olisi antavat kuninkuuden iankaikkisesti. (Psa 45; Dan 7:13-14) Jumala kutsuisi tätä kuningasta pojakseen. (Psa 2) Vaikka tällä poikalapsella oli jumalallisia ja mahtavia nimiä, niin he eivät pitäneet häntä isänään, joka on ainoa Jumala Israelin uskontunnustuksen mukaan. ([Jes 9:5-6](#); 5Moos 6:4; 2Moos 4:22)

On esitetty [arveluja](#), joiden mukaan osa juutalaisista olisi saattanut odottaa tulevan kristuksen olevan Jahven enkeli ja että hänestä olisi käytetty nimeä Jahve. Tätä on perusteltu sillä tosiasialla, että Jahven enkeleitä on kutsuttu Jumalan nimellä Mooseksen kirjoissa. (2Moos 3:1-15; 13:21; 14:19; 20:20-23; 23:20-23; 5Moos 34:10) Jotkut profetiat kertoivat itsensä Jahven ja Jumalan tulevan alas taivaasta, kun iankaikkinen valtakunta perustettaisiin maan päälle ja Jerusalemi olisi sen keskus. (Sak 13:8-14:9; vrt. Apt 1:9-11) Toinen profetia kertoo kristuksen ensimmäisestä tuleuksesta ja silloinkin sanotaan itsensä Jahven tulevan kansansa tykö. (Jes 40:3; Luuk 1:15-17)

Juutalaiset olisivat ymmärtäneet näiden kohtien olevan viittausta siihen enkeliin, joka oli puhunut Moosekselle kasvoista kasvoihin ja jonka patriarkat olivat nähneet useaan otteeseen. (1Moos 3:8; 18; 32:24-32| Hoos 12:5; 2Moos 24:9-11; 3:1-15; 13:21; 14:19; 20:20-23; 23:20-23; 5Moos 34:10) He olisivat ymmärtäneet sen, että Herran enkeli edusti Jumalaa (Jahvea), kun esiintyi hänen nimessään ja oli hänen lähettämänsä. Samalla tavalla mekin voimme ymmärtää Jeesuksen edustavan isäänsä Jumalaa, kun hän on isänsä lähettämä ja tullut hänen nimessään, mutta hän ei ole silti itse se Jumala tai hänen vertaisensa, jota hän edustaa ja jonka arvovaltaa hän hänen nimessään käyttää. (Joh 5:43-44; 10:25; 14:1-11)

Raamatussa on kerrottu epäsuorasti, että enkelit olisivat jättäneet asumuksensa taivaassa ja yhtyneet ihmisten tyttäriin saaden heistä lapsia itselleen. (1Moos 6:4; Jda 1:6-7; 2Piet 2:4; 1Piet 3:18-20) Tämän ja muidenkin kohtien perusteella enkelit voivat esiintyä ihmisen muotoisina, käytännössä miesten hahmossa, niin että ruokailevat ja juovat viiniä, painivat ja ovat kykeneviä sukupuoliyhteyteen. (1Moos 18-19; 32:24-32; Joos 5:13-15)

Ellei näitä enkeleitä pidetä puhtaasti Jumalan lähettiminä ihmisinä, joihin pyhä henki vaikutti, niin silloin enkelit voivat todellakin käyttäytyä niin kuin ihmiset miehen liharuumiissa. Tällä seikalla ei voida kuitenkaan todistaa sitä, että Herran enkeli olisi siirtynyt Marian kohtuun ja asunut sieltä syntyneen Jeesus-lapsen ruumiissa. Raamatun muiden kohtien valtaenemmistö puoltaa ajatusta, jonka mukaan Jeesus Kristus on täydellisesti ihminen sen sijaan, että olisi ikivanha taivaallinen henki ihmisen ruumiissa.

Matteuksen evankeliumiin on lisätty jäljestäpäin kolmiyhteisen jumalan oppia tukevia sanoja sen loppuun. Alkuperäisessä versiossa ei ollut lainkaan kastekäskyä eikä sanoja "Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen". (Matt 28:19-20) Nämä sanat ovat katolisten isien tekemä lisäys alkuperäiseen tekstiin ja ovat siten väärennös. Kirkkoisä Eusebius lainasi tätä kohtaa alkuperäisessä muodossaan kirkkohistoriassaan ja se kuului näin: "Tehkää kaikista kansoista minulle opetuslapsia minun nimeeni ja opettakaa heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää..."

Uuteen testamenttiin ja Raamattuun on tehty muitakin lisäyksiä ja väärennöksiä katolisten isien toimesta kolmiyhteisen jumalan opin tueksi. Näitä väärennöksiä ei esiinny välttämättä ihan kaikissa säilyneissä tekstiversioissa, jotka ovat kopioiden kopioita alkuperäisestä tekstistä, mutta voi olla myös niin kuin jakeen Matt 28:19 kohdalla, että kaikki meille asti säilyneet käsikirjoitukset sisältävät pelkästään väärennetyn muodon ja alkuperäinen teksti on kokonaan kadonnut "Raamatusta". Alkuperäisiä Uuden testamentin kirjoituksia ei ole säilynyt meidän päiviimme asti, joten olemme täysin kopioiden varassa, kun tutkimme sitä, mitä on alun perin kirjoitettu. Koska Raamattua on aivan selvästi peukaloitu ja väärennetty, niin emme voi olla täysin varmoja siitä, mitkä osat ovat olleet mukana alkuperäisessä Raamatussa ja mitkä ovat katolisten isien tekemiä lisäyksiä ja sanan väärentämistä.

Jumala on antanut meille onneksi maalaisjärjen ja pyhän hengen, jonka kautta me voimme ymmärtää oikein Raamatun kirjoituksia kokonaisuutena. Me emme eksy yhtä helposti kuin ne, joissa ei ole henkeä ja jotka tulkitsevat kirjoituksia katolisten isien opetusten mukaan. He lukevat Raamatua ennakoivasti siten, että kolmiyhteisen Jumalan oppi on pakko löytyä Raamatusta, joten ei ihme, että he sen sieltä löytävät, vaikka sitä ei siellä alun perin ole. Profeetat, Jeesus Kristus ja apostolit sanoivat isän olevan yksin se ainoa Jumala, josta kirjoitukset todistavat. (Joh 5:44: 17:3; Mark 12:28-34; 5Moos 4:39; 6:4-9; 1Kor 8:4-6; Efe 4:4-6; Jda 1:24-25; Ilm 4:8-11; Jes 42:1-8; Apt 4.24-31; 17:22-31; jne.)

Kun käytämme Jumalan meille antamaa ymmärrystä oikein, niin huomaamme, että Matteuksen evankeliumissa kuvataan kahdesti Jeesuksen syntymistä. Ensimmäinen kuvaus alkaa jakeesta 1:18 ja toinen jakeesta 2:1. Jakeet 18-25 voivat olla katolisten isien tekemä lisäys ja siten väärennös. Niissä puhutaan neitseestä syntymisestä ja viitataan Jesajan kirjan profetiaan, jossa ei puhuta mitään neitseestä syntymisestä, kun se oikein ymmärretään, alkuperäisen merkityksen mukaan.

Jos jätät jakeet 18-25 pois evankeliumin alusta, niin saat johdonmukaisen kertomuksen Jeesuksen syntymästä, jota edeltää hänen isänsä Joosefin sukuluettelo aina Aabrahamiin asti. Jakeesta 1:17 siirrytään suoraan jakeeseen 2:1 näin:

Matteuksen evankeliumi:

1:1 Jeesuksen kristuksen, Daavidin pojan, Aabrahamin pojan, syntykirja.

...

1:17 Näin on sukupolvia Aabrahamista Daavidiin kaikkiaan neljätoista polvea, ja Daavidista Babyloniin siirtämiseen neljätoista polvea, ja Babyloniin siirtämisestä kristukseen asti neljätoista polvea.

2:1 Kun Jeesus oli syntynyt Juudean Betlehemissä kuningas Herodeksen aikana, niin katso, tietäjiä tuli itäisiltä mailta Jerusalemiin,

Jos jakeet 18-25 ovat katolisten isien tekemä lisäys ja väärennös, niin se on tehty jäljestäpäin pelkästään siitä syystä, että on haluttu tukea kolmiyhteisen jumalan opetusta, jonka mukaan Jeesus Kristus on isän vertainen Jumala ja tullut henkenä alas taivaasta Marian kohtuun ja sieltä syntyneen poikalapsen liharuumiiseen asumaan.

Uuden testamentin kreikankielisissä kopioissa on muitakin kohtia, joita on pidetty myöhempinä lisäyksinä, vaikka ne eivät tue kolmiyhteisen jumalan oppia vaan ne on lisätty muista syistä. Näitä ovat Markuksen evankeliumin loppu (16:9-20) ja Johanneksen evankeliumin kertomus aviorikoksesta kiinni saadusta naisesta. (Joh 8:1-11) Jälkimmäinen on melko varmasti myöhempi lisäys eikä ole sisällynyt Johanneksen alkuperäiseen evankeliumiin. Markuksen evankeliumin loppu on sen sijaan saattanut siihen sisältyä, vaikka se puuttuu vanhimmista meillä asti säilyneistä käsikirjoituksista.

Joistakin vanhoista käsikirjoituksista puuttuu jae Apt 8:37, koska se ei sovi katoliseen opetukseen kasteen sakramentista. Katoliset isät ovat lisänneet kolmiyhteisen opin tueksi sanoja jakeisiin 1Joh 5:7-8. Jakeeseen Apt 20:28 he ovat vaihtaneet sanan "herra" joihinkin käsikirjoituksiin sanaksi "Jumala", jotta näyttäisi siltä kuin Jumala olisi uhrannut oman verensä ja ansainnut sillä itselleen seurakunnan. Jumala ei voi omaa vertaan uhrata, koska hän on henki eikä hänellä ole ruumista, mutta hänen poikansa Jeesus Kristus uhrasi itsensä ihmisenä ja Jumala herätti hänet ylös kuolleista niin kuin on kirjoitettu.

Koska katolisten isien tekemiä väärennöksiä on selvästi mukana Raamatussa, niin miten voisimme olla varmoja, että ne kaikki ovat paljastuneet valtaosalle kristittyjä? On monia herran Jeesuksen kristuksen nimeä tunnustavia Jumalan lapsia, jotka pitävät hyvin mahdollisena sitä, että näitä väärennettyjä kohtia olisi useampia, joten on hyvä tutkia lisää tätä aihetta. Se ei tarkoita sitä, että hyväksymme Raamatusta vain ne kohdat, jotka sopivat ennalta totena pitämäämme oppiin. Se tarkoittaa päinvastoin sitä, että yritämme löytää Raamatusta niitä kohtia, joita ei ole sisällytetty sinne ja ne on lisätty sinne Raamatun ulkopuolisen opin tueksi! Tämä asia voidaan havaita, kun tutkimme Jeesuksen ja apostolien Raamattua eli Vanhaa testamenttia ja muodostamme niistä sekä Uuden testamentin selvistä kohdista ristiriidattoman ja johdonmukaisen opetuksen vapaana katolisten isien perinnöstä, jonka orjana lähes koko nimeltään kristitty maailma yhä vielä vaeltaa.

Käyn myöhemmin tässä kirjoituksessa tarkemmin lävitse sen, miksi Matteuksen evankeliumin neitseestä syntymisestä kertova kohta ei perustu välttämättä Jesajan kirjan profetiaan, niin kuin siinä kuitenkin mainitaan. (Matt 1:23; Jes 7:14) Sanon tähän alkuun vain sen, että neitseestä syntyminen ei ollut mikään merkki juutalaisille tulevasta messiaasta. Tuskinpa kukaan odotti messiaan syntyvän neitsyestä, mutta pakanauskonnoissa oli hyvin tavallista uskoa neitseestä syntyneisiin jumaliin ja tarujen sankareihin. Nämä tarujen jumal-olennot saattoivat myös mennä elävänä tuonelaan, josta palasivat sitten elävien maahan ja nousivat lopulta taivaaseen muiden jumalten luokse.

Kuulostaako tutulta? Katoliset isät ovat sisällyttäneet nämä pakanalliset uskomukset Uuden testamentin selityksiin, mutta ne eivät sisälly suoraan apostolien kirjoituksiin ja puheisiin.

Koska neitseestä syntyminen oli tunnettua pakanoiden jumal-taruissa, tulee meidän suhtautua terveen kriittisesti Jeesuksen väitettyyn neitseestä syntymiseen. Matteuksen ja Luukkaan evankeliumien alussa on monia kohtia, joiden väitetään olevan myyttejä tai taruja sen sijaan, että ne olisivat kuvauksia todella tapahtuneista asioista. Kukaan muu ei puhu Raamatussa niistä asioista. Matteuksen evankeliumissa on perusteltu neitseestä syntymistä asiayhteydestään irrotetuilla profeetan sanoilla. Molempien evankeliumien [sukuluettelot](#) ovat lisäksi puutteelliset tai osittain virheelliset eikä niitä voida pitää erehtymättömänä Jumalan sanan ilmoituksena.

Matteuksen ja Luukkaan kertomukset poikkeavat toisistaan melko paljon. Ne on tosin mahdollista [yhdistää toisiinsa niin että ristiriidat katoavat](#) lähes kokonaan, mutta siitä huolimatta on hyvä kyseenalaistaa kertomusten todenperäisyys. Raamatun kirjoitukset tulee koetella samalla tavalla kuin kaikki muutkin kirjoitukset ja puheet. Se on Jumalan tahto meihin nähden.

Vaikka evankeliumien kertomukset voidaan yhdistää näennäisesti ristiriidattomaksi yhtenäiseksi kertomukseksi, on sellainen yhdistely täysin tarkoitushakuista. Oletuksena on se, että todellisia ristiriitoja ei saisi olla. Tämä on virheellinen lähtöoletus, koska evankeliumit on muutenkin kirjoitettu kokonaan muistin varassa vuosikymmeniä itse tapahtumien jälkeen. Kirjoittajat eivät ole edes pyrkineet ristiriidattomaan kuvaukseen muiden evankeliumien kanssa. Kukin kirjoittaja on kertonut oman versionsa tapahtumista sen mukaan kuin on itse ollut niitä todistamassa tai kuullut asioista muilta. Tästä johtuen evankeliumien kertomusten yksityiskohdissa on paljon todellisia ristiriitoja, joita ei voida selittää pois yhdistelemällä eri kohtia toisiinsa. Ne ovat kuitenkin merkitykseltään vähäisiä, ellei sitten kyseessä ole myöhemmin tehty lisäys, jolla on pyritty tietoisesti muuttamaan evankeliumin sanomaa. Sellainen myöhempi lisäys voisi olla kertomus Jeesuksen neitseestä syntymisestä.

Kristityt perustelevat evankeliumien erehtymättömyyttä siten, että ne ovat syntyneet pyhän hengen vaikutuksesta, jolloin todellisia ristiriitoja ja virheitä ei voi olla. He vetoavat Pietarin ja Paavalin kirjeisiin, joissa sanotaan pyhien kirjoitusten syntyneen Jumalan hengen vaikutuksesta. Apostolit

eivät tarkoittaneet näillä kommentteillaan Uuden testamentin evankeliumeja eivätkä edes kirjeitään. He sanoivat selvästi, että he puhuivat heidän omasta Raamatustaan eli Vanhan testamentin pyhistä kirjoituksista. (2Tim 3:14-1; 2Piet 1:20-21) On silti totta, että heidän julistamansa evankeliumi oli myös pyhässä hengessä saatua Jumalan sanaa. (1Piet 1:11; 1Tess 1:5-6; 2:13) Uusi testamentti ei ole silti kokonaan [erehtymätöntä historian kirjoitusta](#), koska kirjoittajat eivät sellaiseen edes pyrkineet, eikä Jumala vaikuttanut virheetöntä kerrontaa vaikuttamalla salaisesti niihin käsiin, jotka tekstiä kirjoittivat, tai niiden suuhun ja ajatuksiin, jotka kirjeitä tai evankeliumia kirjureilleen sanelivat.

Kun Matteuksen ja Luukkaan evankeliumit yhdistetään toisiinsa näennäisen ristiriidattomaksi ja johdonmukaiseksi kertomukseksi todella tapahtuneista tapahtumista, niin siitä yhtenäisestä kertomuksesta huomaa heti, että se on yritetty saada väkisin näyttämään ristiriidattomalta. Ristiriidat eivät todellisuudessa katoa mihinkään. Matteuksen evankeliumista käy ilmi, että Jeesuksen perhe asui Betlehemissä liki kahden vuoden ajan hänen syntymänsä jälkeen. (Matt 2) He kävivät sen jälkeen Egyptissä ja muuttivat vasta sitten Galileaan, Nasaretin kaupunkiin.

Luukas ei puhu mitään näistä tapahtumista. Hän kertoo vain Jeesuksen ympärileikkauksesta ja Mooseksen lain mukaan suoritetuista uhreista Jerusalemin temppelissä pojan syntymän jälkeen. Kertomus sisältää kahden todistajan ihmeelliset lausunnot poikalapsesta (Luuk 2:1-39) sekä Marian ylistyslaulun. (Luuk 1:39-56) Luukas sanoo perheen palanneen sen jälkeen takaisin Galileaan, josta oli tullut Betlehemiin verolle pantavaksi tai kirjoihin merkittäväksi, mikäli kyse oli väestön laskennasta verolle panon sijaan (sanan merkityksestä on eri tulkintoja tässä kohdassa). Luukas ei puhu mitään perheen matkasta Egyptiin.

Etenkin Marian ylistyslaulun esiintyminen Luukkaan evankeliumissa panee miettimään, onko se lisätty tarkoituksella jäljestäpäin? Katoliset isät yhdistivät pakanoiden palvoman Taivaan kuningattaren "neitsyt Marian" palvontaan, joten sekä kertomus Marian oletetusta neitseestä syntymisestä että hänen ylistyslaulunsa voivat olla myöhempi lisäys, jolla on haluttu tehdä evankeliumi helpommin uskottavaksi pakanoiden keskuudessa, jotka jo valmiiksi palvoivat vastaavaa jumaluutta ([Baalin eli "Herran" eli Nimrodin, Taivaan kuningattaren ja hänen poikansa Tammuksen palvonta](#)) ja kolmiyhteisiä jumaluuksia. Johannes kastajasta ja muista asioista kertova osuus olisi voinut silti olla olemassa jossakin muodossa myös alkuperäisessä evankeliumissa, niin kuin se on vanhemmassa Markuksen evankeliumissa.

Vaikka osa Matteuksen ja Luukkaan evankeliumin alun teksteistä näyttäisi olevan myöhempi lisäys, niin käyn silti lävitse tavan, jolla nämä toisistaan poikkeavat kertomukset voidaan yhdistää toisiinsa, niin että ristiriitoja jää vain vähän jäljelle, jos ollenkaan. Selitän samalla perinteisen tulkinnan rinnalla kulkevaa vaihtoehtoista teoriaa, jolle löytyy myös hyviä perusteluja.

Matteuksen mukaan Herran enkeli ilmestyi unessa Joosefille. Luukkaan mukaan enkeli Gabriel ilmestyi Marialle. Herran enkeli on voinut ilmestyä molemmille, joten ristiriitaa ei siten välttämättä ole. Kyseessä ei ole välttämättä edes sama Herran enkeli, koska Matteus ei mainitse hänen nimeään.

Matteuksen mukaan Joosef otti Marian tykönsä ennen Jeesus-lapsen syntymää, mikä voi tarkoittaa sitä, että he menivät naimisiin jo silloin. (Matt 1:24) Siihen aikaan ei ollut minun tietääkseni tapana, että kihlapari asui yhdessä ennen avioliittoa. Luukkaan mukaan Joosef ja Maria olivat kihlapari, kun he menivät verolle pantaviksi Betlehemin kaupunkiin. (Luuk 2:1-5) Olivatko he siis naimisissa ennen Jeesuksen syntymistä vai eivät?

Matteus viittaa Jesajan kirjan profetian kreikankieliseen käännökseen, jonka mukaan "neitsyt" oli tuleva raskaaksi ja synnyttävä pojan, jolle oli annettava nimeksi Immanuel, joka on suomeksi "Jumala meidän kanssamme". (Matt 1:23; Jes 7:14) Joosef antoi pojan nimeksi kuitenkin Jeesus, niin kuin enkeli Gabriel oli käskennyt hänen molempien evankeliumien mukaan tehdä, koska hepreankielinen nimi Jeshua tai Jehoshua viittaa Jumalan kansan pelastumiseen syntien anteeksisaamisen kautta. (Matt 1:21; Luuk 1:35, 77)

Jos Jeesuksen toinen nimi olisi ollut Immanuel, niin miksi kukaan ei kutsunut häntä sillä nimellä Raamatussa? Ilmestyskirjassa sanotaan kylläkin niin, että Jumala on oleva kansansa keskellä ja heidän kanssaan, mutta Immanuel ei ole siinäkään kirjassa kertaakaan Jeesuksen kristuksen nimi. (Ilm 21:3) Se on kuitenkin totta, että Jumala on tullut kansansa Israelin keskuuteen poikansa Jeesuksen kautta, sillä Jeesus edusti isäänsä tämän täysillä valtuuksilla ja arvovallalla, kun tuli hänen nimessään kansansa tykö. (Joh 1:11-12; 5:43; 10:25; Jes 40:3; Luuk 1:15-17)

Matteus kertoo tietäjien tulleen katsomaan Jeesus-lasta Betlehemin kaupunkiin. (Matt 2) He kävivät ensin kuningas Herodeksen luona ja siirtyivät sieltä Joosefin ja Marian kotiin, joka sijaitsi Betlehemissä. Luukas sanoi heidän asuneen Galileassa Nasaretin kaupungissa, josta he lähtivät verolle pantavaksi Joosefin omaan kaupunkiin Juudan Betlehemiin. (Luuk 2) Jeesus syntyi siellä, minkä jälkeen perhe jäi joksikin aikaa asumaan sinne. Tietäjät tulivat Jeesuksen tykö siten paljon myöhemmin kuin Luukkaan kertomuksen paimenet, jotka löysivät herran makaamassa majatalon pihalla olevassa tallissa eläimille tarkoitettussa seimessä heti hänen syntymänsä jälkeen.

Tietäjät saapuivat Matteuksen mukaan Betlehemiin vajaan kaksi vuotta Jeesuksen syntymisen jälkeen. (Matt 2:16) Joosef sai tietää unessa, että Herodes tavoitteli poikaa tappaakseen hänet, joten hän pakeni perheineen Egyptiin. Matteus perustelee tätä pakoa Hoosean kirjasta asiayhteydestään irrotetulla jakeella, joka kuvaa siellä Israelia, ei messiaista: "Egyptistä minä kutsuin poikani". (Matt 2:15; Hoos 11:1; 2Moos 4:22) Israel ei ollut Jumalan biologinen poika vaan hengellinen lapsi, adoptoitu poika. Jos tuota kohtaa sovitettaisiin oikein Jeesukseen, niin häntä tulisi pitää Jumalan poikana hengellisen uudestisyntymisen perusteella, ei sen vuoksi, että olisi sinnyt pyhästä hengestä ja syntynyt neitsyestä! Jumalahan tunnusti Jeesuksen pojakseen vasta sen jälkeen, kun pyhä henki oli laskeutunut hänen päälleen ja jäänyt Jeesukseen! (Matt 3:17; Luuk 3:21-23; Joh 1:19-34)

Hoosean kirjassa sanotaan selvästi, että Jumala ei ole ihminen vaan hän on Jumala, joka asuu kansansa keskellä (vrt. Ilm 21-22).

"En minä pane täytäntöön vihani hehkua, en enää hävitä Efraimia. Sillä minä olen Jumala enkä ihminen, olen Pyhä sinun keskelläsi; en tule minä vihan tuimuudessa."
(Hoos 11:9)

Tämän perusteella ihminen kristus Jeesus (1Tim 2:5) ei ole se Jumala, joka asuu kansansa keskellä tulevassa maailmassa ja asui jo Jeesuksen "lihan päivinä". Sen sijaan Jumala on henki, joka asui Jeesuksen sydämessä, hänen ruumiissaan! (Joh 5:24-25) Isä asuu pojassaan ja on yksin ainoa Jumala, mutta Jeesus ei ole se Jumala, josta Raamattu todistaa, että hän on ainoa iankaikkinen kaikkivaltias luoja, meidän taivaallinen isämme! (Joh 5:44; 17:3; Matt 6:6ss.; Mark 12:28-34; 1Kor 8:6; jne.)

Kun näemme Jeesuksen kristuksen isänsä valtaistuimella tulevassa maailmassa, niin me näemme vain yhden olevaisen, emme kahta. (Ilm 22:1-5) Johannes sanoo nähneensä Jumalan ja karitsan valtaistuimen, jolla istuu vain yksi hahmo, ei kahta. Me näemme tämän valtaistuimella istuvan

kasvot ja hänen nimensä on meidän otsissamme, jos kerran Jumalan valittuja ja pyhiä olemme. (vrt. Ilm 3:12; 14:1; Jer 33:16)

Johannes on kuvannut aiemmin erikseen valtaistuimella istuvan isän ja teurastetun karitsan, joka saa tältä kirjakäärön. (Ilm 4-5) Jumala ja kristus ovat siinä ilmestyksessä kaksi eri olevaista ja vain isää sanotaan kaikkivaltiaaksi Jumalaksi, kaiken luojaksi. (Ilm 4:8-11) Valtaistuimella istuva isä on kuvattu ilmestyksissä muuallakin. (Dan 7:9-14; Ilm 11:16-17; 19:4ss.; Jes 6) Näissä on kyse ilmestyksestä, joka ei ole sama asia kuin nähdä Jumala luonnollisilla silmillä. Jumalaa ei voi kukaan nähdä, koska hän on näkymätön henki. (1Tim 6:13-16; Joh 1:18; 1Joh 4:12)

Jumala voidaan kuitenkin "ikään kuin nähdä" eli me voimme ymmärtää sen, kuka Jumala on ja millainen hän on. Job "näki" Jumalan juuri siinä merkityksessä ja sillä tavalla. (Job 42:1-6) Johannes antaa ymmärtää, että valitut ja pyhät Jumalan lapset voivat myös "nähdä" Jumalan samalla tavalla. (3Joh 1:11) Silloin ei puhuta luonnollisista tapahtuvasta näkemisestä vaan hengellisestä ymmärryksestä. Kun väkevän eksytyksen vuoksi unessa nukkuvilta Jumalan lapsilta otetaan peite pois silmiltä, niin he näkevät lopulta Jumalan (Matt 5:8) valtaistuimellaan, kun hänen poikansa Jeesus kristus tuomitsee ja hallitsee tulevaa maailmaa hänen edustajanaan ja Jumalan hänelle antamalla täysillä valtuuksilla, vaikka hän on "vain" ihminen. (Hebr 2:5ss.; 1Tim 2:5; Ilm 22:13-16)

Jumalan valtaistuimella istuminen on kielikuva, jota ei ole tarkoitettu ymmärrettäväksi kirjaimellisesti. Jeesus antaa valittujen Jumalan lasten istuutua hänen kanssaan valtaistuimelleen niin kuin hän on istuutunut isänsä valtaistuimelle. (Ilm 3:21) Valtaistuimella istuminen tarkoittaa sitä, että joku tuomitsee ja hallitsee kansoja Jumalan edustajana tässä tai tulevassa maailmassa. Johannes ja Jaakob pyysivät Jeesukselta korkeinta asemaa veljien joukossa ja käyttivät juuri tätä kielikuvaa siitä: istua Jeesuksen oikealla ja vasemmalla puolella (valtaistuimella). (Matt 20:21-23) Ylösnousseet Jumalan lapset saavat istuutua valtaistuimilla ja hallita Jeesuksen kanssa tulevaa maailmaa. (Ilm 20:4) Me tuomitsemme silloin jopa enkeleitä. (1Kor 6:1-8)

Valtaistuimella istuminen tarkoittaa valtaa ja voimaa, jonka joku on saanut Jumalalta. (Matt 28:18; 1Kor 15:24-28; Hebr 2:5-18) Jumalan oikealla puolella istuminen tai oleminen tarkoittaa sitä, että Jeesus kristus on arvoasteikossa Jumalasta seuraava. Jeesus hallitsee ja tuomitsee tulevaa maailmaa Jumalan edustajana ja täysillä valtuuksilla, mutta valtaistuimen puolesta Jumala on häntä ylempi. (vrt. 1Moos 41:39-44) Jumala on kristuksen pää ja ainoa kaikkivaltias Raamatun mukaan: Herra Jumala Kaikkivaltias. (Luuk 1:32; Apt 3:22; 1Kor 11:3; 2Kor 6:18; Ilm 1:8 puhuu isästä niin kuin muut vastaavat kohdat 4:8; 11:17; 15:3, 16:7, 14; 18:8; 19:6, 15; 21:22, 22:5)

Kaikki luodut on alistettu Jeesuksen valtaan, koska Jumala on korottanut hänet kaiken pääksi seurakunnalle ja kaikkien luotujen herraksi sen jälkeen, kun herätti hänet ylös kuolleista. (Apt 2:36; Efe 1:20-23; 1Piet 3:22) Jeesus on silti edelleen ihminen, kun hallitsee tulevaa maailmaa (Hebr 2:5ss.). Jeesus ei ole iankaikkinen kaikkivaltias luoja niin kuin hänen isänsä, sillä hän on ihminen kristus Jeesus, välimies Jumalan ja ihmisten välillä. (1Tim 2:3-7; Room 5:10-21; 1Kor 15:1-47)

Kun Stefanus näki ennen kuolemaansa Jeesuksen seisovan Jumalan oikealla puolella, niin hän ei nähnyt isää Jumalaa vaan hän näki Jumalan kirkkauden ympäröivän Jeesusta. (Apt 7:54-59) Jumalan oikealla puolella oleminen on kielikuva siitä, että Jeesus on arvossa Jumalasta seuraava: kristus on "Jumalan oikea käsi". Kristus hallitsee tulevaa maailmaa Jumalan edustajana, mutta hän ei ole itse se Jumala, jonka edustaja hän on. Jumala asuu kristuksessa, mutta kristus ei ole Jumala. (2Kor 5:18-6:2) Tämä on Raamatun selvä ilmoitus. Isä asuu pojassaan ja on yksin ainoa Jumala. (Joh 5:44; 14:1-11; 17:3)

Kun näemme Jeesuksen kristuksen sellaisena kuin hän on hänen tulemuksessaan, niin me ymmärrämme silloin täydellisesti sen, miten isä asuu pojassaan: miten Jumala asuu kristuksessa. Me erotamme silloin oikealla tavalla isän ja pojan, Jumalan ja kristuksen, niin kuin heidät on Raamatussa toisistaan erotettu. Me emme yhdistä heitä väärällä tavalla toisiinsa niin kuin katolisessa uskossa olevat tekevät uskoessaan kolmiyhteiseen jumalaan, joka on Isä ja Poika ja Pyhä Henki. Valitut Jumalan lapset todistavat oikein Jumalasta ja hänen pojastaan, koska he pysyvät Jumalan sanan ja Jeesuksen kristuksen todistuksessa, pitävät Jumalan käskyt (5Moos 6:4-9; Mark 12:28-34) ja Jeesuksen uskon (Joh 5:44; 17:3; Ilm 14:12; 1:2).

Kolmiyhteiseen jumalaan uskovat erottavat meidät keskuudestaan niin kuin pahan, sillä siihen heidät on pantu. Lopulta he etsivät suojaa rotkoista ja kallionkoloista voidakseen paeta Jumalan ja karitsan vihaa, kun peto tuhoaa porton. (Ilm 6 ja 18) Valitut ja pyhät Jumalan lapset ovat silloin turvassa kaikkivaltiaan suojassa, koska heidät on temmattu pilviin yläilmoihin herraa vastaan. (1Tess 4:13-17) Meitä ei ole määrätty vihaan vaan saamaan pelastus meidän herramme Jeesuksen kristuksen kautta. (1Tess 5:1-11)

Kolmiyhteiseen jumalaan uskovat kokevat porton kohtalon, jos eivät hylkää sen opetuksia ja ihmiskäskyjä ennen herran tulemusta. (Ilm 17–18) Se on ainoa tapa lähteä ulos suuresta Babylonista, joka tarkoittaa tämän maailman uskonnollista järjestelmää, katoliseen uskontunnustukseen perustuvaa uskovien yhteyttä ja sitä edeltänyttä maanpäällistä Jerusalemiä, Israelin ja Juudan pois eksyneitä Jumalan kansan jäseniä, juutalaisia.

Palaan tämän sivujuonteen jälkeen takaisin Matteuksen ja Luukkaan evankeliumin alkujen tutkimiseen.

Matteus kertoo, että Joosef palasi perheineen Egyptistä Herodeksen kuoleman jälkeen. Tämä oli surmauttanut sitä ennen kaikki alle kaksivuotiaat poikalapset Betlehemin alueelta. Kun Joosef sai tietää, että Juudeaa hallitsi Herodeksen poika Arkelaus, niin hän pelkäsi palata sinne ja meni sen sijaan Galileaan Nasaretin kaupunkiin. Matteus sanoo, että profeetan mukaan kristus oli kutsuttava Nasaretilaiseksi, mutta Raamatussa ei ole sellaista profetiaa, jossa näin olisi sanottu. Sana "*netser*", jota on käytetty messias-kuninkaasta, muistuttaa etäisesti sanaa "*nasaretilainen*" ([nazōraios](#)), mutta sillä tarkoitetaan asiayhteydessä sitä, että kristus on oleva Daavidin jälkeläinen, joten on täysin asiayhteydestä irrotettua väittää sen profetian kertoneen, että kristus oli asuva Nasaretin kaupungissa. (Jes 11:1; Matt 2:23 "[netser](#)" on suomeksi "vesa, verso" tai "oksa")

Vaikka Matteuksen ja Luukkaan evankeliumien alut voidaan sovittaa yhteen siten, että muodostuu lähes ristiriidaton kuvaus Jeesuksen syntymisestä ja parista ensimmäisestä vuodesta, niin on hyvä pitää mielessä se, että kyse voi olla molemmissa evankeliumeissa myöhemmästä lisäyksestä, joka on tehty kolmiyhteisen opin tueksi ja jotta pakanat oli helpompi saada uskomaan evankeliumia. He uskoivat jo valmiiksi siihen, että jumalat saattoivat syntyä neitsyestä ja mennä elävänä tuonelaan, minkä jälkeen he palasivat maan päälle ja lopulta muiden jumalten tykö taivaaseen.

Jos ajatellaan Matteuksen evankeliumin kahden ensimmäisen luvun olevan kokonaan myöhempi lisäys, niin se selittäisi sen, miksi kolmas luku alkaa niin töksähtäen ja hyppää Jeesuksen lapsuudesta suoraan Johannes kastajaan ja Jeesuksen kasteeseen. Jos tätä kohtaa on edeltänyt jonkinlainen kertomus Jeesuksen syntymästä ja lapsuudesta, niin se on voitu vaihtaa siihen katoliseen versioon, joka on säilynyt meille asti. Luultavampaa olisi se, että Matteus on alkanut alkuperäisen evankeliuminsa vanhemman Markuksen evankeliumin tavoin suoraan Johannes kastajan toiminnasta.

Markus ja Johannes eivät puhu Jeesuksen syntymästä ja lapsuudesta mitään vaan alkavat molemmat evankeliuminsa Johannes kastajan todistuksesta, kun myös Johanneksen evankeliumin alku oikein ymmärretään. Siinä sanotaan ensin Jumalan luoneen kaiken sanallaan ja sanansa kautta, minkä jälkeen siirrytään puhumaan Jumalan sanan ja viisauden ruumiillistumasta eli kristuksesta Jeesuksesta, meidän herrastamme. Johannes kertoo evankeliumia tässä samalla tavalla kuin apostolit ja erityisesti Paavali. (Apt 10:34-48; 17:22-31)

Ensin kerrotaan luomisesta tai jos se jätetään pois, niin aletaan kertoa evankeliumia suoraan Johannes kastajasta ja siirrytään sen jälkeen todistamaan Jeesuksesta kristuksesta. Jeesuksen olemisesta isän tykönä taivaassa ennen maailman luomista ja tai hänen syntymistään neitsyestä ei mainita, koska ne asiat eivät ole tosia tai sitten niiden totena pitämisellä ei ole mitään merkitystä sielujen pelastumisen kannalta.

Huomaatko tämän yhtenevän tavan julistaa evankeliumia? Markus, Johannes ja Luukas kertovat samalla tavalla evankeliumia, kun jätetään Luukkaan evankeliumin kaksi ensimmäistä lukua pois. Nekin voivat olla myöhempi lisäys alkuperäiseen tekstiin ja ovat siten vähintään osaksi väärennettyä evankeliumia, eivät sitä alkuperäistä ja totuuden sanan mukaista, jota enkeli julistaa nyt keskitaivaalta (Ilm 14:6-8), kun kutsuu Jumalan kansaa ulos Babylonista, katolisesta uskosta kolmiyhteiseen jumalaan ja muihin katolisiin taruihin, järjettömiin ja ristiriitaisiin mysteereihin, jotka täytyy tunnustaa todeksi tai muuten joutuu "helvettiin".

On hyvin mahdollista, että katoliset isät omaksuivat neitseestä syntymisen opin pakanoilta ja toivat sen sisälle nimeltään kristittyyn uskontoonsa, niin kuin monia muitakin pakanoiden opetuksia ja uskomuksia, joista yksi on kolmiyhteisen jumalan oppi ja Jeesuksen palvominen isänsä vertaisena Jumalana. Tämä on kuin suoraan muinaisen Babylonian Tammus-kultista, jossa taivaan kuningattaren eli Semiramiksen poikaa palvottiin kuin hänen kuollutta puolisoaan Nimrodia (myöhemmin Baal), auringonjumalaa. Taivaan kuningattarta palvottiin Jumalan äitinä samoin kuin katoliset palvovat "neitsyt Mariaa" Jumalan äitinä.

Neitseestä syntyminen ei ollut Jeesuksen sanojen mukaan merkki siitä, että hän on Jumalan lupaama kristus, herra ja kuningas tulevassa maailmassa ja ikuisesti. Kukaan profeetoista ja apostoleista ei korota neitseestä syntymistä merkiksi, jonka vuoksi meidän tulisi uskoa Jeesuksen olevan kristus, Jumalan poika. Kertomus neitseestä syntymisestä on muusta Raamatun ilmoituksesta irrallinen merkityksetön sivuseikka, josta ei puhuttu mitään evankeliumia julistettaessa ja sitä opetettaessa.

Ainoa merkki, jonka Jeesus sanoi antavansa juutalaisille, oli Joonaan merkki. Hän sanoi: "Tämä paha ja avioliiton rikkova sukupolvi tavoittelee merkkiä, mutta sille ei anneta muuta merkkiä kuin profeetta Joonaan merkki." (Matt 12:39) Neitseestä syntyminen ei siis ollut mikään merkki kristuksen syntymästä tai tuleuksesta. Ainoa merkki oli se, että Jumala oli herättävä poikansa ylös kuolleista ja tämän esikuvana Joonas oli meripedon vatsassa kolme päivää ja kolme yötä.

Toinen kohta evankeliumeissa, jossa puhutaan oletuksen mukaan neitsyestä syntymisestä on Luukkaan evankeliumin alku. (Luuk 1:26-56) Matteuksen mukaan Herran enkeli ilmestyi Jeesuksen isälle Joosefille unessa, mutta Luukkaan mukaan enkeli Gabriel ilmestyi hänen äidilleen Marialle. On tietysti mahdollista, että enkeli olisi ilmestynyt molemmille, mutta jos Matteuksen evankeliumin jakeet 18-25 ovat katolisten isien tekemä myöhempi lisäys alkuperäiseen tekstiin, niin silloin enkeli ilmestyi varmuudella vain Marialle.

Luukas ei kirjoittanut evankeliumiaan pyhän hengen johdossa niin että Jumala olisi puhunut hänelle henkensä kautta ja hän olisi sitten kirjoittanut ne Jumalan sanat ylös. Sen sijaan Luukas kirjoitti sen mukaan kuin oli tietoinen asioista tutkittuaan niitä ensin tarkasti. Hän oli kuullut evankeliumin niiltä, jotka olivat häntä ennen olleet sanan palvelijoita ja Jeesuksen kristuksen kuolleista heräämisen silminnäkijöitä, apostolejakin. (Luuk 1:1-4)

Luukas kuvasi apostolien ajan seurakuntaa ja evankeliumin julistusta myös kristuksen taivaaseen nousemisen jälkeisenä aikana pyrkien historialliseen tarkkuuteen, niin kuin myös Jeesuksen elämää kuvatessaan. Niissä asioissa hän oli kuitenkin kokonaan muiden todistajien lausuntojen ja kuulopuheiden varassa, koska hän ei ollut itse seuraamassa Jeesusta tämän opetuslapsena hänen "lihansa päivinä" eikä hän ollut nähnyt Jeesusta ylösnousseena herrana.

Maria oli Luukkaan mukaan neitsyt sillä hetkellä, kun Gabriel puhui hänelle. Maria ei tullut sillä hetkellä raskaaksi, kun hän kuuli ne sanat, jotka hänelle sanottiin. Hän tuli raskaaksi myöhemmin, mutta Luukas ei kerro sitä, milloin se tapahtui. Itse asiassa kukaan Raamatun henkilö ei kerro sitä, missä hetkessä Maria olisi tullut raskaaksi pyhästä hengestä. Sille tapahtumalle ei ole yhtään silminnäkijää, niin kuin monelle muulle merkittävälle tapahtumalle silminnäkijät löytyvät. Jos kyse olisi tärkeästä merkistä, joka ilmaisee kristuksen syntymisen, niin miksi sille tapahtumalle ei ole yhtään silminnäkijän todistusta?

On tietysti vaikeaa nähdä sitä, kun joku tulee raskaaksi, mutta koska enkeli Gabriel sanoi tämän tapahtuvan pyhän hengen tullessa Marian päälle, niin se olisi voitu huomata. Luukas on käyttänyt tästä tapahtumasta samaa ilmaisua kuin Mooses enkelin verhonneesta pilvenpatsaasta (2Moos 13:22; 14:19) ja apostolit pilvestä, joka ympäröi heidät kristuksen kirkastuessa heidän silmiensä edessä (Matt 17:5): "korkeimman voima varjoa sinut" tarkoittaa sitä, että pyhä henki peittää Marian pilven sisälle. (Luuk 1:35) Raamatussa on monia kohtia, joissa pyhä henki on tullut jonkun Jumalan palvelijan päälle ja se on voitu havaita hänen käytöksestään sekä sanoistaan tavalla tai toisella. Raamatussa ei ole kuitenkaan yhtään sellaista kohtaa, jossa olisi kuvattu sitä tapahtumaa, jolloin "korkeimman voima olisi peittänyt pilvenä" Marian (KR38: "varjonnut", vrt. Matt 17:5) ja hän olisi tullut raskaaksi siinä hetkessä.

Vaikka sitä tapahtumaa ei erikseen mainita, on se voinut tietysti tapahtua, mutta jos kyse on katolisten isien Raamattuun lisäämästä pakanallisesta tarusta, niin silloin tämäkin jae voi olla heidän väärentämänsä. Jaetta Luuk 1:35 on vaikea selittää muuten kuin tukemaan sitä ajatusta, jonka mukaan Maria olisi tullut raskaaksi pyhän hengen tullessa hänen päällensä ja korkeimman voiman verhotessa hänet pilven sisään. On tosin mahdollista, että pyhä henki on tullut Marian päälle ennen kuin hän on tullut raskaaksi kihlatustaan tai miehestään Joosefista ja Jumala olisi siten osoittanut hänelle itselleen etukäteen raskaaksi tulemisen hetken, mutta tätä ei voida todistaa oikeaksi tai vääräksi tulkinnaiseksi Raamatun kirjoitusten tai apostolien perimätiedon kautta.

Se kuitenkin tiedetään, että neitseestä syntymistä ei erityisemmin mainita edes apostolien ajan jälkeen ennen toisen vuosisadan puoliväliä. Justinos Marttyyri sanoi silloin, että varhaisten kristittyjen joukossa oli ollut niitä, jotka eivät olleet pitäneet totena neitsyestä syntymistä. Ei ihme, jos se taru on lisätty kreikkalaisten nimeltään kristittyjen toimesta alkuperäisiin evankeliumeihin myöhemmin! Apostolit eivät ainakaan puhuneet mitään tästä asiasta kirjeissään tai julistaessaan evankeliumia Luukkaan kuvaamalla tavalla Apostolien teoissa.

Monet Raamatun tutkijat ovat sitä mieltä, että Matteuksen ja Luukkaan evankeliumien alut sisältävät pakanoilta peräisin olevia taruja ja legendoja, jotka eivät ole sisältyneet alkuperäiseen evankeliumiin. (Matt 1:18-2:23; Luuk 1:26-2:20) Vaikka tätä ei voida näin jäljestyäpäin enää

todistaa, on neitseestä syntyminen silti hyvin kyseenalainen opetus Raamatussa. Sillä ei ainakaan ole mitään merkitystä pelastumisen kannalta, koska sitä ei mainita Markuksen ja Jahanneksen evankeliumeissa eikä Apostolien teoissa ja Uuden testamentin kirjeissä tai Ilmestyskirjassa. Vanhassa testamentissa on vain yksi kyseenalainen profetia, jonka väitetään puhuneen etukäteen tästä asiasta. (Jes 7:14-16) Raamatun kokonaisvaltainen tulkinta ei tue neitseestä syntymistä Jumalan antamana erityisenä merkinä koskien kristusta.

Jeesuksen neitseestä syntymistä on perusteltu siten, että jos hän olisi ollut Joosefin siittämä lapsi, niin hän olisi perisyntisenä ihmisenä tehnyt syntiä eikä kelpaisi siten tahrattomaksi ja viattomaksi uhrikaritsaksi syntiemme sovituksena. Perisyntioppi on yksi katolisen kirkon keksimistä harhaopeista, joka perustuu Raamatun virheelliseen tulkintaan. Sen sijaan, että kaikki Adamin jälkeläiset syntyisivät hengellisesti kuolleessa tilassa ja erossa Jumalasta Adamin tekemän synnin tähden ja että vauvoilla olisi synnin turmelema luonto (mieli), puhutaan Raamatussa heidän perineen Adamin synnin vuoksi kuolevaisuuden ja katoavaisuuden. (Room 5:10-21) Tällä viitataan alkuperäiseen rangaistukseen synnistä, joka on ruumiin kuolema ja katoaminen eli muuttuminen maaksi jälleen. (1Moos 2:15-17; 3:17-19) Katolinen kirkko on muuttanut Raamatun ilmoittaman rangaistuksen synnistä ikuiseksi kärsimykseksi helvetin tulessa, joka on myös pakanoilta peräisin oleva virheellinen uskomus.

Raamatussa ei ole sellaista asiaa kuin peritty synnillisuus ja syyllisyys, johon perisyntiopilla sen eri muodoissaan viitataan. Sen sijaan siellä puhutaan "alkuperäisestä synnistä" eli "ensimmäisestä synnistä", johon Adam syyllistyi ja se luetaan kaikille ihmisille kuolemaksi sekä kadotukseksi. Kun kuolema ja kadotus tarkoittavat iankaikkisena rangaistuksena ruumiin pysyvää kuolemaa ja katoamista, niin silloin ymmärrämme jokaisen lapsen syntyvän tähän maailmaan kadotustuomion alaisena, vaikka hän ei olisi itse vielä syntiä tehnyt eikä olisi syyllinen tai vastuullinen mistään asiasta: ei etenkään siitä, millainen hän itse moraalin kannalta on, koska vauva ei ymmärrä vielä hyvän ja pahan välistä eroa. Se ero opitaan vasta myöhemmin, kun lapsi oppii puhumaan ja ymmärtää omaa äidinkieltään. (Jes 7:14-16; 8:4)

Kun nyt tutkimme Gabrielin sanoja Marialle ja oletamme kyseessä olleen tosi tapahtuma eikä katolisten isien evankeliumiin lisäämä taru, niin näemme, että Maria oli neitsyt koko sen ajan, jonka enkeli puhui hänelle. (Luuk 1:26-38) Kun Gabriel sanoo, että "Jumalalle ei mikään ole mahdotonta", niin hän viittaa niillä sanoilla selvästi Johannes kastajan äidin, Elisabetin, raskaana oloon, ei niinkään Marian tulevaan raskauteen. (jj. 36-37) Tämän jälkeen Maria ja Gabriel eroavat toisistaan, mitä seuraa pian Marian vierailu Elisabetin luona. Se kestää kolme kuukautta. (jj. 38-56)

Elisabetin ihmeellinen raskaus ei ole ainoa laatuaan Raamatun historiassa. Myös Saara synnytti Jumalan lupauksesta pojan, vaikka oli jo vanha ja hedelmätön siihen asti. Iisak sai kuitenkin alkunsa luonnollisen sukupuolilyhteyden kautta sen sijaan, että olisi syntynyt neitsyestä. Niin myös Johannes Kastaja sai alkunsa isänsä Sakariaan yhtyessä vaimoonsa Elisabetiin. Jumala vaikutti ainoastaan ihmeen, jonka kautta hedelmällisen iän ylittänyt nainen saattoi silti tulla vielä raskaaksi miehensä siemenestä. Niinpä Iisak ja Johannes kastaja eivät olleet pyhän hengen siittämiä vaan he saivat alkunsa luonnollisen sukupuolilyhteyden kautta.

Aina kun Raamatussa on mainittu Jumalan vaikuttaneen yliluonnollisella tavalla lapsen syntymiseen, on lapsi siinnyt kuitenkin luonnollisen sukupuolilyhteyden kautta. Jeesuksen aikana vaikutti tosin juutalainen filosofi nimeltään Filon Aleksandrialainen, jonka mukaan Iisak syntyi Saarasta, Ruuben Leeasta, Jaakob ja Eesau Rebekasta sekä Geersom Sipporasta ilman että he olisivat tulleet isänsä hedelmöittäväksi sukupuolilyhteyden kautta. Filon ei sanonut kuitenkaan sitä, että nämä naiset olisivat olleet neitsyitä synnyttäessään tai tullessaan raskaaksi. (Gerald Sigal, The

Virgin Birth Myth, s. 28 ja Filon Aleksandrialainen, [On The Cherubim](#)) Hänen erehdyksensä on lähtöisin Raamatun virhetulkinnasta, kun ei ole ymmärretty oikein sitä, miten nainen voi saada lapsen "Herran avulla" ja mitä tarkoittaa se, kun "Herra avaa naisen kohdun". (1Moos 4:1; 30:22; 1Sam 1:2, 19-20)

Luukas ei sano sitä, milloin Maria tuli raskaaksi. Se tapahtui luultavasti ennen kuin Maria saapui Elisabetin tykö. Tätä puoltavat Marian ja Elisabetin sanat jakeissa 42, 48 ja 49. Kun Elisabet täytettiin pyhällä hengellä, niin Johannes kastaja hypähti hänen kohdussaan ja sai oman osansa pyhästä hengestä, niin kuin oli ennustettu aiemmin. (Luuk 1:15-17, 41) Elisabet ja Maria saivat siinä tilanteessa molemmat sanoja Jumalalta, mutta Marian ei sanota täyttyneen silloin pyhällä hengellä. Emme tiedä siis varmuudella sitä, tuliko hän raskaaksi tässä hetkessä vai jo sitä ennen. Hän oli kuitenkin raskaana silloin, kun Elisabet ja hän itse profetoivat Jeesus-lapsesta.

Jos Maria on tullut raskaaksi kihlatustaan Joosefista, niin silloin hänen poikansa Jeesus on kuningas Daavidin jälkeläinen Matteuksen sukuluettelon mukaan. Israelin kuninkaan tuli polveutua kuninkaallista sukulinjaa pitkin ja Matteus kertoo siitä. Myös Pietari, Paavali ja Johannes tunnustavat sen, että Jeesus on lihan mukaan Daavidin siementä. (Matt 1:1-17; Apt 2:30; 13:22-23; Room 1:1-4; Ilm 22:13-16) Tämä puoltaa sitä tulkintaa, jonka mukaan Jeesus olisi Joosefin poika. Niin myös Filippus sanoi eikä kukaan korjannut hänen mahdollista erehdystään. (Joh 1:45) Juutalaiset arvelivat, että Jeesus on Joosefin poika ja saattoivat hyvinkin olla oikeassa. (Joh 6:42; Luuk 3:23) Luukas sanoo hänkin Jeesusta Joosefin pojaksi sitä kautta, että sanoo Marian ja Joosefin olevan hänen vanhempiaan ja kutsuu Joosefia tämän isäksi. (Luuk 2:33, 41, 48)

Se, miksi Jeesuksen isä ja äiti eivät ymmärtäneet sitä, mitä poika sanoi, voi johtua siitä, että he eivät tienneet pojan siinnee pyhästä hengestä ja olevan neitsyestä syntynyt. (Luuk 2:48-49) Jotkut tulkitsevat tuota kohtaa siten, että Jeesus olisi kieltänyt Joosefin olevan hänen isänsä ja sanoneen, että Jumala on hänen todellinen isänsä. Aivan yhtä hyvin voidaan ajatella niin, että Jeesus tunnusti Joosefin olevan hänen isänsä "lihan mukaan", mutta osoitti samalla sen, että Jumala on hänen hengellinen isänsä ja hän on Jumalan poika.

Se, että Jeesusta sanotaan myös elävän Jumalan pojaksi ja kristukseksi, ei tee tyhjäksi sitä asiaa, että hän olisi Joosefin poika sen sijaan, että olisi sinnyt pyhästä hengestä ja syntynyt neitsyestä. (Matt 16:16) Jumala tunnusti Jeesuksen pojakseen vasta sen jälkeen, kun hän oli saanut pyhän hengen ja se oli jäänyt pysyvästi hänen päälleen. (Joh 1:33) Isän ääni kuului taivaasta ja hän sanoi:

"Tämä on minun rakas poikani, johon minä olen mielistynyt!" (Matt 3:17)

Matteuksen mukaan isä sanoi nämä samat sanat uudelleen ilmestysvuorella, jolloin Johannes, Jaakob ja Pietari näkivät herran kirkastettuna jo ennen kuolleista ylös nousemista (tämä oli ilmestys, ei poisnukkuneiden henkien vierailu opetuslasten luona). (Matt 17:1-9) Pietari vahvistaa myöhemmin tämän sanan, kun todistaa Jeesuksesta. (2Piet 1:17) Apostolit todistavat siis kuululleensa taivaasta isän äänen, joka tunnusti Jeesuksen olevan hänen poikansa, mutta se ääni kuultiin vasta sen jälkeen, kun Jeesus oli saanut pyhän hengen. Tämän perusteella on sanottu Jeesuksen olevan Jumalan poika sen vuoksi, että hän on ensimmäinen uudestisyntynyt Jumalan lapsi, josta pyhä henki ei lähtenyt pois vaan asui hänessä pysyvästi. (vrt. 1Sam 16:13, jonka mukaan pyhä henki tuli Daavidiin toistuvasti, niin kuin muihinkin valittuihin Jumalan palvelijoihin, mutta ei asunut heissä pysyvästi, (Hes 36:26-27; 18:31; Jer 31:31-34; Joel 2:28; Jes 32:15; vrt. 1Sam 16:13; 4Moos 11:25; 24:2; Tuom 3:10; 6:34; 11:29; 14:6, 19; 15:14; 1Sam 10:6, 10; 16:13; 2Aik 15:1; 20:14; 24:20; Hes 2:2, 3:24)

Jumala panee uudessa liitossa henkensä opetuslasten sydämiin, niin että se henki vaikuttaa heissä Jumalan käskyjen pitämistä ja Jumalan tahdon tekemistä. (Hes 36:25-27) Jumala kirjoittaa lakinsa uudestisyntyneiden lastensa sydämiin pyhällä hengellä sen sijaan, että se olisi kirjoitettu kivitauluihin niin kuin vanhan liiton aikana. (Jer 31:31-34; Hebr 8:8-13; 2Kor 3) Jumalan hengen asuminen pysyvästi opetuslapsissa on siten uuden liiton historiallisen aikakauden asia, eikä sitä tapahtunut ennen kuin apostolit saivat esikoisina pyhän hengen Jeesukseen taivaaseen nousemisen jälkeen. (Jaak 1:18; Apt 1:4-8; 2:1ss.) Jeesus on tässäkin asiassa ensimmäinen veljien joukossa, niin kuin myös kuolleista herätettyjen joukossa. (1Kor 15:1-28; Kol 1:18; Hebr 1:5-9; Ilm 1:5, 17-18; 2:8; 22:13-16)

Tämä teoria tunnetaan nimellä adoptio-teoria. Sen sijaan, että Jeesus olisi siinnyt pyhästä hengestä ja syntynyt neitsyestä, on hän Joosefin ja Marian biologinen lapsi, mutta sillä tavalla erityinen, että ei tehnyt koskaan syntiä, vaikka eli kiusausten keskellä niin kuin ihmiset. Kun pyhä henki tuli pysyvästi hänen päälleen ja isä asui hänen sydämessään sen hengen kautta, niin hänestä tuli Jumalan poika, mistä syystä vasta silloin kuului isän ääni taivaasta ja vahvasti tämän asian. (Matt 3:17) Vaikka tätä tulkintaa on pidetty harhaoppisena nimeltään kristittyjen valtaenemmistön joukossa, niin sille on olemassa erinomaisia perusteluja sitä kautta, että on osoitettu neitseestä syntyminen taruksi, joka on lisätty apostolien ajan jälkeen Raamattuun.

Tätä tulkintaa tukee myös Luukkaan mainitsema sukuluettelo, jota ennen hän kuvaa Jeesuksen Jumalan pojaksi tulemistä eli pyhän hengen saamista näin:

Luukkaan evankeliumi:

3:21 Kun siis kaikkea kansaa kastettiin ja myöskin Jeesus oli saanut kasteen ja rukoili, niin tapahtui, että taivas aukeni

3:22 ja pyhä henki laskeutui hänen päällensä ruumiillisessa muodossa, niin kuin kyyhkynen, ja taivaasta tuli ääni: "Sinä olet minun rakas poikani; sinuun minä olen mielistynyt."

3:23 Ja hän, Jeesus, oli aloittaessaan vaikutuksensa noin kolmenkymmenen vuoden vanha, ja oli, niin kuin luultiin, Joosefin poika.

Luukas puhuu tässä hengellisestä syntymästä: siitä, että Jeesus on syntynyt Jumalan hengestä ja tullut sitä kautta Jumalan lapseksi niin kuin hänen seuraajansa myöhemmin! (Joh 3:1-12) Tässä voisi olla syy, miksi Luukas sanoo, että Jeesuksen luultiin tai arveltiin olevan Joosefin poika, vaikka hän oli todellisuudessa Jumalan poika ja Joosefin poika yhtä aikaa! Toisaalta se, että Jeesuksen arveltiin olevan Joosefin poika, ei todista sitä, että hän ei olisi ollut Joosefin poika! Tärkeämpää tässä on kuitenkin se, että Jeesus on Jumalan poika kuin se, että hän on Joosefin poika. Se ei ketään pelasta, että hän on syntynyt ihmiseksi lihasta ja verestä (Joh 1:12-14), mutta se pelastaa, että hän on syntynyt Jumalasta ja hänen hengestään niin kuin Jeesus esikoisena veljien joukossa! (Jumala pelasti oman poikansa kuolemasta, Hebr 5:7; 13:20-21)

Kun Jeesuksen oleminen Jumalan poikana ymmärretään tällä tavalla, niin silloin Heprealaiskirjeen sanat tulevat paremmin ymmärretyiksi. Niiden mukaan Jeesus ja hänen veljensä ovat alkuisin yhdestä ja samasta isästä eli Jumalasta. (Hebr 2:11) Jos tämä olisi viittaus pelkästään biologiseen syntymään, niin silloin kaikki maailman ihmiset olisivat samalla tavalla Jeesuksen veljiä kuin Jumalan lapset, joihin kirjoittaja tässä viittaa. Tämän sanan täytynee viitata siihen, että me olemme hengellisen syntymän kautta alkuisin isästä Jumalasta niin kuin myös Jeesus on. Me olemme sen lisäksi osalliset lihasta ja verestä herran tavoin, niin että olemme kaikki ihmisiä. Toisin kuin

yleisesti luullaan, todistaa Heprealaiskirjeen kirjoittaja siitä, että Jeesus Kristus on ihminen sen sijaan, että sanoisi hänen olevan isän kaltainen Jumala. (Hebr 2:5-3:6)

Perinteisen tulkinnan mukaan Heprealaiskirje viittaa jakeissa 2:10-18 Jeesuksen kohdalla pyhästä hengestä sikiämiseen ja inkarnoitumiseen (Jumala tuli taivaasta alas maan päälle ja otti itselleen ihmisen muodon, syntyi ihmiseksi tai ihmisen kaltaiseksi olennoiksi), mutta hänen veljiensä kohdalla se tarkoittaisi uudestisyntymistä eli hengen kautta Jumalan lapseksi syntymistä. Tähän johtopäätökseen tullaan siitä syystä, että on päätetty jo etukäteen se, että Jeesus on lihaksi tullut Jumala tai jumal-olento (enkeli tai ensimmäinen luoduista hengistä), mutta Raamatun ilmoitus ei ole tältä osin selvä. Jokainen tulkitsee vaikeatajuisia kohtia omaksumansa näkemyksen tueksi, joten on hyvin vaikea lähestyä asiaa puolueettomasti. Jos pystymme siihen, niin silloin näkemyksen muuttaminen on myös mahdollista, ei muuten.

Jumala tunnusti Jeesuksen omaksi pojakseen silloin, kun tämä sai pyhän hengen kasteensa jälkeen. (Matt 3:11) Raamatun mukaan Jumala sanoo Jeesusta pojakseen myös sen vuoksi, että herätti hänet ylös kuolleista. Sanat "sinä olet minun poikani, tänä päivänä minä synnytin" viittaavat Jeesuksen kuolleista herättämiseen, eivät hänen syntymäänsä neitsyt Mariasta tai sitä ennen muinaisina aikoina iankaikkisuudessa. Kaikki kohdat Raamatussa, joissa puhutaan Jumalan synnyttäneen poikansa tänä päivänä, puhuvat Jeesuksen kuolleista herättämisestä. (Psa 2:7; Apt 13:33; Hebr 1:5; 5:5) Jos luet asiayhteyden heprealaiskirjeessä ja Psalmissa, niin huomaat, että Paavali ymmärsi tämän asian oikein saarnatessaan evankeliumia. (Apt 13:26-41)

Jumala sanoi synnyttäneen poikansa silloin, kun herätti tämän kuolleista ja korotti hänet sen jälkeen kaikkien luotujen herraksi ("jumalaksi") ja kaiken pääksi seurakunnalleen. (Apt 2:12-38; Room 1.1-4; Efe 1:20-23; Hebr 1-2) Jeesuksella ei ole tätä asemaa luonnostaan sen vuoksi, että hän olisi iankaikkinen Jumala. Jeesus sai sen aseman ja vallan ylitse kaikkien luotujen isältään vasta sen jälkeen, kun isä oli herättänyt hänet kuolleista. Ja mikä tärkeintä: Jeesus on tässä herran ja jumalan asemassaan yhä vielä ihminen! (Hebr 2:5ss.; Psa 45; Psa 110; Ilm 22:16; vrt. [ihmiset jumalana](#), 2Moos 4:16; 7:1; 21:6; 22:8-9; 1Sam 2:25)

Luukkaan evankeliumissa on vielä yksi kohta, jossa sanotaan Jeesuksen isäksi Joosefia, mutta se kohta tukee silti enemmän sitä teoriaa, jonka mukaan Jumala on Jeesuksen isä Joosefin sijasta. (Luuk 2:40-52) Jeesus oli tuolloin 12-vuotias. Luukas kirjoittaa näin:

Luukkaan evankeliumi:

2:40 Ja lapsi kasvoi ja vahvistui ja täyttyi viisaudella, ja Jumalan armo oli hänen päällensä.

2:41 Ja hänen vanhempansa matkustivat joka vuosi Jerusalemiin pääsiäisjuhille.

2:42 Hänen ollessaan kaksitoistavuotias he niinkään vaelsivat ylös sinne juhlan tavan mukaan.

2:43 Ja kun ne päivät olivat kuluneet ja he lähtivät kotiin, jäi poikanen Jeesus Jerusalemiin, eivätkä hänen vanhempansa sitä huomanneet.

2:44 He luulivat hänen olevan matkaseurueessa ja kulkivat päivänmatkan ja etsivät häntä sukulaisten ja tuttavien joukosta;

2:45 mutta kun eivät löytäneet, palasivat he Jerusalemiin etsien häntä.

2:46 Ja kolmen päivän kuluttua he löysivät hänet pyhäköstä, jossa hän istui opettajain keskellä kuunnellen heitä ja kysellen heiltä.

2:47 Ja kaikki, jotka häntä kuulivat, ihmettelivät hänen ymmärrystänsä ja vastauksiansa.

2:48 Ja hänet nähdessään hänen vanhempansa hämmästyivät, ja hänen äitinsä sanoi

hänelle: "Poikani, miksi meille näin teit? Katso, sinun isäsi ja minä olemme huolestuneina etsineet sinua."

2:49 Niin hän sanoi heille: "Mitä te minua etsitte? Ettekö tienneet, että minun pitää niissä oleman, mitkä minun isäni ovat?"

2:50 Mutta he eivät ymmärtäneet sitä sanaa, jonka hän heille puhui.

2:51 Ja hän lähti heidän kanssansa ja tuli Nasaretiin ja oli heille alamainen. Ja hänen äitinsä kätki kaikki nämä sanat sydämeensä.

2:52 Ja Jeesus varttui viisaudessa ja iässä ja armossa Jumalan ja ihmisten edessä

Maria sanoo Joosefia Jeesuksen isäksi, mutta Jeesus sanoo Jumalaa isäkseen. (jj. 48-49) Tässä ei ole mitään ristiriitaa siinä tapauksessa, että Jeesus on siinnyt pyhästä hengestä ja Jumala on hänen isänsä. Maria sanoo Joosefia Jeesuksen isäksi sen vuoksi, että tämä on Jeesuksen isä kasvattajan roolissa ja perheen päänä. Jeesus oikaisee kuitenkin äitiään ja muistuttaa häntä jumalallisesta alkuperästään. Merkillistä tässä on vain se, että hänen vanhempansa eivät ymmärtäneet sitä sanaa, jonka hän heille puhui. Jos he olisivat tienneet Jeesuksen olevan pyhästä hengestä siinnyt Jumalan poika Joosefin lapsen sijasta, niin olisiko tämä asia tullut heille yllätyksenä? Niinpä tätä kohtaa voidaan käyttää molempien teorioiden tukena ja molempia vastaan.

Johanneksen mukaan Jeesus on Jumalan ainoa poika, mikä tekee hänestä erityisen hänen veljiensä rinnalla. (Joh 1:14; 3:16) Sana "monogenes" esiintyy kahdeksan kertaa Uudessa testamentissa. (μονογενής [monogenēs](#)) Se tarkoittaa "ainoa syntynyttä lasta" ja sitä on käytetty myös muista kuin herrasta puhuttaessa. (Luuk 7:12; 8:42; 9:38; Joh 1:14, 18; 3:16, 18; 1Joh 4:9) Se viittaa aina biologiseen syntymään, kun puhutaan muista kuin herrasta Jeesuksesta. Adoptio-teoriaa on pidetty virheellisenä mm. tämän seikan vuoksi. Silloin ei ole otettu huomioon vastaväitteitä, jotka osoittavat adoptioteorian kelvolliseksi.

Sanaa "monogenees" on käytetty myös Iisakista, joka on Jeesuksen esikuva. (Hebr 11:17) Iisak ei ollut Aabrahamin ainoa lapsi, sillä tämä sai sivuvaimoistaan monia lapsia, mutta vain yhden Jumalan lupaaman lapsen vaimostaan Saarasta. Jeesus on samalla tavalla vain yksi Jumalan lupaama ihmislapsi muiden joukossa. Jumala on luvannut profetian sanassa vain yhden kuninkaan, jonka kuninkuus pysyy ikuisesti ja hän on Jeesus Kristus. Jeesus on luvattuna kristuksena ja iankaikkisen Jumalan valtakunnan kuninkaana "ainoa" Jumalan poika.

Sana "monogenes" tarkoittaa "ainoa laatuaan" sen lisäksi, että se tarkoittaa "ainoa syntynyttä lasta". Iisakkia sanotaan Aabrahamin "ainoaksi" pojaksi juuri siitä syystä, että hän on ainoa laatuaan hänen poikiensa joukossa. (1Moos 22:2, 12; 16; 25) Hänessä piti tuleman siunatuksi kaikki kansat ja sukukunnat. (1Moos 12:3; 18:18) Iisak on myös Jeesuksen esikuva, koska Aabraham oli valmis uhraamaan hänen, sillä hän uskoi, että Jumala on voimallinen herättämään hänet kuolleista, mitä kautta hän olisi saanut poikansa takaisin (Hebr 11:17-19)

Sana Kristus on suomeksi "voideltu" ja viittaa Jeesuksen ikuiseen kuninkuuteen sen lisäksi, että hän on Jumalan lupaama Mooseksen kaltainen profeetta ja ylimmäinen pappi. (Jes 9:5-6; Dan 7:13-14; 2Sam 7:8-16; 5Moos 18:15-18; Apt 7:37; Psa 110; Hebr 2:5-3:11; 4:14-5:11; 6:11-8:6; 9:11-28; 13:12) Näitä sanoja on käytetty vain ihmisistä Raamatussa: ei koskaan enkeleistä tai Jumalasta. Jumala on hän, joka voitelee ihmisiä pyhällä hengellä ja teki sen myös Jeesukselle. (Apt 10:38)

Jeesus on näin tulkittuna "ainosyntyisenä" poikana se ainoa Kristus, josta profeetat ovat ennustaneet. Vaimosta syntyneiden joukossa oli oleva vain yksi messias, jonka kautta Jumala toimittaisi pelastuksen maan päällä. (1Moos 3:15) Profeetat ennustivat Kristuksen olevan vaimosta syntynyt ja

kuningas Daavidin jälkeläinen, mutta ei itse Jumala. Nekin kohdat, jotka on tulkittu sillä tavalla, että hän olisi Jumala tullessaan maailmaan, voidaan selittää toisella tavalla.

Sanaa monogenes on selitetty myös siten, että uudestisyntynyt ihminen on kuolevaisessa ruumiissa vielä ikään kuin äitinsä kohdussa ja synnytystuskissa hamaan siihen asti, kunnes muuttuu katoamattomaksi ja kuolemattomaksi uudeksi ihmiseksi kristuksen tulemuksessa. Kristus on vielä tällä hetkellä ainoa kuolleista herätetty uusi ihminen, joka ei kuole enää koskaan. Muut kuolleet herätetään vasta kristuksen tulemuksessa, niin kuin on selvästi kirjoitettu. (1Tess 4:13-17, 1Kor 15:12-58)

Sanojen "Jumalan poika" ja "Jumalan ainosyntyinen poika" välinen ero on se, että "Jumalan poika" on ihminen maan päällä, mutta "Jumalan ainosyntyinen poika" on ihminen kristus Jeesus isän tykönä taivaassa, herra ja kuningas (Psa 45; Hebr 1:9), joka tulee alas taivaasta. (1Kor 15:45-47)

Jeesus on "jumalana" ihminen niin kuin muutkin Jumalaa edustaneet hallitsijat ja tuomarit, puhemiehet, lähettiläät ja kansansa vapahtajat. (2Moos 4:16; 7:1; 21:6; 22:8-9; 1Sam 2:25; Psa 82:1, 6) Jeesus vahvisti olevansa "jumalana" ihminen, kun häntä syytettiin Jumalan pilkasta. (Joh 10:24-38) Jeesus tunnusti olevansa Jumalan poika: isä oli hänessä ja hän oli isässä (vrt. Joh 14:1-11). Jeesus siis itse vahvisti sen, että hän on Jumalan poikana ihminen, jonka sydämessä isä asuu ja vaikuttaa! Jeesus ei sanonut koskaan olevansa neitsyestä syntynyt, kun puolusti itseään ja sanoi olevansa Jumalan poika tai kristus. (Joh 8:12-58)

Pidin aiemmin Johanneksen luvun kertomusta Jeesuksen ja juutalaisten välillä todisteena sen puolesta, että Jeesus on syntynyt neitsyestä. (Joh 8:12-58) Joudun nyt kyseenalaistamaan sen väitteen. Jeesushan ei sano suoraan sitä, että hänen äitinsä olisi neitsyt. Vaikka tässä tilanteessa olisi puhuttu Jeesuksen syntymisestä äitinsä kohdusta ja siihen liittyvistä epäilyistä, niin se ei todista Jeesuksen syntyneen neitsyestä. Jos jotakin kohua oli hänen sikiämiseensä liittyen, niin se on voinut johtua siitä, että Joosef ja Maria olivat sukupuoliyhteydessä ennen kuin menivät naimisiin. Siinäkin tapauksessa Jeesus olisi Joosefin poika Marian uskottomuuden epäilyistä huolimatta ja olisi siten kelvollinen olemaan Israelin kuninkaana, koska olisi Daavidin jälkeläinen.

Jeesus puhui tässä samassa tilanteessa hengellisestä isästään, niin kuin myös juutalaiset omasta isästään. (Joh 8:12-58) Molemmat sanoivat, että heidän isänsä on Jumala, mutta Jeesus osoitti juutalaisille, että heidän isänsä on itse saatana, paholainen. (j. 44) Juutalaiset sanoivat puolestaan Jeesuksen olevan riivattu samarialainen, mikä todistaa puheen koskeneen hengellistä isää pikemmin kuin biologista vanhemmuutta. Siinä on myös syy sille, miksi Jeesus sanoi Jumalaa isäkseen sen sijaan, että olisi sanonut suoraan olevansa Joosefin poika.

Jeesuksen asema "ainoana" Jumalan poikana ei todista hänen olevan neitseestä syntynyt. Edellä oleva perustelu on ihan yhtä pätevä ja jopa parempi kuin katolisten isien esittämä perustelu. Sen lisäksi, että Jeesus on "ainoa" luvattu kristus ja ikuinen kuningas, on hän myös uutena Jumalan ihmisenä stereotyyppi ainoasta ihmisestä, joka on pelastuva Jumalan valtakuntaan: hän on "uusi luomus". (2Kor 5:17) Jumala ei ota huomaansa enkeleitä, mutta Aabrahamin siemenen hän ottaa huomaansa. (Hebr 2:16) Jumala otti huomaansa oman poikansa Jeesuksen, kun pelasti tämän kuolemasta herättämällä hänet ylös kuolleista. (Hebr 5:7; 13:20-21)

"Aabrahamin siemen" tarkoittaa myös Paavalin puheissa kristusta yhtenä ihmisenä, ei kaikkia valittuja Jumalan lapsia. (Gal 3:16) Jumala ottaa tykönsä vain sellaisen täydellisen ihmisen, jota kristus uutena ihmistyyppinä edustaa. Paavali tarkoittaa tätä puhuessaan taivaasta tulevasta uudesta ihmisestä, joka on elävä ikuisesti niin kuin Jeesus sen jälkeen, kun isä herätti hänet ylös kuolleista.

(1Kor 15) Jeesus kristus on tuleva "herrana" alas taivaasta ja herättävä ylös kuolleet, koska isä on antanut hänelle sen vallan. (Joh 5:17-30; 1Kor 15:45-47; 1Tess 4:13-17) Jeesus kristus on sen vuoksi tullut "eläväksi tekeväksi hengeksi", että hänelle on annettu valta tehdä kuolevaisista ihmisistä ikuisesti eläviä Jumalan lapsia tulemuksessaan.

Me olemme jo nyt toivossa pelastuneita ja tulleet pyhän hengen osallisuuden kautta uuden ihmiskunnan ja uuden ihmistyypin edustajiksi. Jumala on luonut kristuksessa Jeesuksessa uuden ihmisen, joka elää iankaikkisesti. (Efe 2; 4:20-24; Kol 3:10-11; 2Kor 5:17-:6:2) "Uudet luomukset" pysyvät iankaikkisesti, mutta jos joku ei synny uudesti Jumalan hengestä, niin hän ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa. (Joh 3:1-12) Kristus edustaa ensimmäisenä uudestisyntyneenä ja kuolleista ylös herätettynä lapsena uutta ihmistyyppiä, jonka kaltaiseksi hänen seuraajansa tulevat hänen tulemuksessaan (1Joh 3:2).

"Kristus meissä, kirkkauden toivo" viittaa tähän uuteen Jumalan ihmiseen, jonka tulisi kirkastua meissä Jumalan hengen vaikutuksesta. (Kol 1:27-28) Me olemme silti eri persoonia kuin Jeesus kristus ja hänen isänsä Jumala, meidän taivaallinen isämme. Jeesus kristus on täydellisen synnitön ihminen ja häntä sanotaan sen vuoksi Jumalan kuvaksi (2Kor 4:4) ja hänen kirkkautensa säteilyksi (Hebr 1:3). Sanaa "Jumalan kuva" on käytetty Raamatussa vain ihmisistä, ei Jumalasta tai enkeleistä. Kun me tulemme samalla tavalla täyteen Jumalan kaikkea täyteyttä kuin Jeesus, niin silloin Jumala on oleva kaikki kaikissa ja tulee täydellisesti kirkastetuksi meissä. (Efe 3:14-21; Kol 1:19; 2:9; 1Kor 15:24-28)

Jos Jeesus olisi syntynyt neitsyt Mariasta, niin se asia olisi ollut varmasti yleisesti tiedossa. Miksi Joosef ja Maria olisivat salanneet sen asian perheeltään ja suvultaan ja läheisiltään? Kun Jeesus oli alkanut julkisen toimintansa, niin hänen omaisensa sanoivat hänen olevan poissa tolaltaan, suunniltaan tai mielenvikainen. (Mark 3:20-35) Jos he olisivat tienneet Jeesuksen olevan taivaasta alas tullut iankaikkinen Jumala tai Jumalan Poika, niin miksi he reagoivat tällä tavalla? Näemme Johanneksen evankeliumista vielä sen, että Jeesuksen veljet eivät uskoneet häneen silloin, kun hän oli lähdössä juutalaisten juhlaan Jerusalemiin. (Joh 7:3-5) Jeesus sanoi, että hän oli halveksittu kotikaupungissaan ja kodissaan. (Matt 13:54-57; Mark 6:4) Jos hänen perheensä olisi tiennyt hänen olevan neitseestä syntynyt ja siinnyt pyhästä hengestä, niin olisiko Jeesus sanonut noin ja olisivatko hänen omaisensa pitäneet häntä mielenvikaisena?

Miksi Johannes ja Markus vaikenevat kokonaan Jeesuksen syntymästä ja lapsuudesta? Miksi Markus aloittaa "Jeesukseen kristuksen evankeliumin" kasteesta ja pyhän hengen saamisesta ja samoin tekee Johannes kerrottuaan sitä ennen, että Jumala on luonut kaiken sanallaan ja viisaudellaan niin kuin Raamattu osoittaa? (Psa 33:6-9; Snl 3:19; 8.22-31; Jer 10:12; 51:15; 1Moos 1-2; 2Moos 20:1-11; Jes 42:1-8)

Miksi apostolit eivät julistaneet tai opettaneet mitään neitseestä syntymisestä muualla Uuden testamentin kirjoituksissa? Jos Jeesus olisi syntynyt neitseestä ja sen asian totena pitäminen olisi pelastumisen ehto, niin sitä olisi varmasti painotettu paljon enemmän Raamatussa kuin nyt näemme. On täysin mahdollista, että koko tarina neitseestä syntymisestä on katolisten isien tekemä myöhempi lisäys alkuperäisiin evankeliumien teksteihin.

Jumala ei ole suojellut sanaansa sillä tavalla kuin on luultu. Hän on sallinut väärentää jopa Raamatun kirjoituksia (Matt 28:19), joten missä mittakaavassa näin on tapahtunut? Sitä emme tiedä, mutta tutkimalla Raamattua kokonaisuutena ja etsimällä sieltä johdonmukaista opetusta, voimme nähdä monien katolisissa kirkossa opettujen asioiden olevan virhetulkintaa ja valhetta eikä

meidän tule pitää niitä ehdottoman tosina. Vielä vähemmän on meillä oikeutta painostaa muita kristittyjä tunnustamaan uskoaan katolisten isien opettamalla tavalla, koska ne opetukset eivät perustu selvään Jumalan sanaan, Raamatun pyhiin kirjoituksiin, vaan ovat pakanallisia harhaoppeja tai juutalaisten fariseusten taruja (esim. [Luuk 16:19-31](#)).

Ennustiko Jesaja poikalapsen syntyvän neitsyestä?

Matteuksen evankeliumin mukaan enkeli Gabriel ilmestyi Joosefille sen jälkeen, kun hänen morsiamensa Marian havaittiin olevan raskaana pyhästä hengestä. (Matt 1:18-25) Koska Joosef oli hurskas mies eikä tahtonut saattaa Mariaa häpeään, niin hän aikoi hylätä hänet salaa. Kun hän tätä ajatteli, niin Herran enkeli sanoi hänelle unessa, että se lapsi oli sinnyt pyhästä hengestä ja Joosefin tuli ottaa Maria tykönsä sen sijaan, että hän hylkäisi hänet. Pojalle oli annettava nimeksi Jeesus, sillä hän oli vapahtava kansansa sen synneistä.

Tämä kaikki tapahtui Matteuksen evankeliumin mukaan profeetta Jesajan ennustuksen mukaan, joka sanoo: "Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, ja tälle on annettava nimi Immanuel", joka on käännettynä "Jumala meidän kanssamme". (Jes 7:14-16) Kun Joosef heräsi unestaan, niin hän teki niin kuin Herran enkeli oli häntä käskenyt ja otti Marian tykönsä vaimonaan, mutta ei yhtynyt häneen ennen kuin Jeesus oli syntynyt. Näillä sanoilla Matteuksen evankeliumi todistaa myytistä, jonka mukaan Jeesus syntyi neitsyestä.

Miksi sanon tätä kertomusta myytiksi? Sen vuoksi, että Jesajan ennustuksesta ei löydy vastaavaa kohtaa. Siellä on käytetty hepreankieleessä sanaa "[`almah](#)" ja se tarkoittaa joko neitsyttä tai nuorta naista, joka voi olla kihlattu tai naimisissa. Asiayhteys ratkaisee, kumpaa sillä on tarkoitettu. Jesajan alkuperäisessä profetiassa se ei voi tarkoittaa neitsyttä, koska se profetia toteutui Jesajan elinaikana. Vaikka profetiasta ei käy suoraan ilmi se, ketä nuorta naista ja ketä miestä lapsen äitinä ja isänä tarkoitetaan, niin siitä käy ilmi se, että se profetia oli toteutuva Jesajan elinaikana.

Jesaja ennusti Assyrian hyökkäävän Israeliin ja sen seurauksena Israelin maa oli tuleva autioksi ja sen pääkaupunki Samaria kukistui. Tämä tapahtui Jesajan eläessä ehkä vuosien 723 ja 722 tienoilla, joskaan ajanmäärittämisestä ei voida pelkästään Raamatun perusteella olla täysin varmoja ([723–710 eKr](#)). Assyrian kuningas Tiglat-Pileser III alkoi vallata Naftalin alueen kaupunkeja vuosien 733 ja 732 tienoilla. Ensimmäiset israelilaiset vietiin jo silloin pakkosiirtolaisuuteen. (2. Kun. 15:29) Damaskos vallattiin pian tämän jälkeen, luultavasti ennen vuotta 723, ehkä jo vuonna 732 eKr. (2. Kun. 16:9; Jes. 17:1-3)

Samaria sortui kuitenkin vasta myöhemmin vuoden 723 tienoilla ja silloin toteutuivat nämä Jesajan sanat, jotka hän ilmoitti Juudan kuningas Aahaalle etukäteen, ennen kuin nämä kaikki tapahtuivat. Profetian sana tuli Jesajalle luultavasti vuoden 734-733 tienoilla ja hän sai profeetta-vaimostaan pojan pian sen jälkeen, ennen kuin Assyria oli vallannut Damaskon ja Samarian. (Jes 7:1-8:8) Tämä poika on voinut olla se "merkki", joka vahvisti sanan tulleen Jumalalta.

Jesaja sanoo Assyrian sotaisan joukon tunkeutuvan Juudan kuningaskuntaan saakka "ja levittäen siipensä se täyttää kokonaan sinun maasi, Immanuel." (Jes 8:8) "Sinun maasi" tarkoittaa tässä Juudan kuningaskuntaa, ei valtakunnan pohjoista osaa Israelia, jota kutsutaan Raamatussa myös Efraimiksi, koska siitä tuli hallitseva sukukunta Israelin poikien joukossa (Hes 37:16-22; Hoosea). Israel ja Aram sotivat Juudan kuningaskuntaa vastaan ja piirittivät Jerusalemia (Jes 7:1), joten siinä on syy, miksi ajattelen Immanuelin maan tarkoittavan tässä kohdassa Juudaa Israelin sijasta.

Immanuel on tässä jaksossa se nimi, joka nuoren neidon synnyttämälle pojalle tuli antaa. (Jes 7:14-16; vrt. 8:8, 10)

Israelin kansa ja aramilaiset olivat joutuva pakkosiirtolaisuuteen sen pojan lapsuusvuosien aikana, josta Jesaja oli ennustanut. Assyria hyökkäsi myös Juudan kuningaskuntaan, niin kuin Jesaja ennusti tapahtuvan, mutta Jumala oli kansansa jäännöksen kanssa ja se pelastui (Jes 8:10ss.; Jes 37-38). Tämä profetia ei sovi siten sellaisenaan mitenkään Jeesukseen kristukseen, joka oli syntyvä vasta 730 vuoden kuluttua profetian antamisen jälkeen, mutta toki näissä profetioissa on myös selviä viittauksia Jeesukseen, ennen ja jälkeen tämän kyseisen kohdan Jes 7:14-8:13.

Vaikka Jesaja ei kerro suoraan sitä, ketä "nuorta naista" ja ketä poikaa hän profetiallaan tarkoittaa, niin sen täyttymys voidaan nähdä hänen oman poikansa ja profeetan vaimon elämässä. Vertaa näitä kahta kohtaa toisiinsa, niin huomaat selvän yhtenevyyden:

Jesaja:

7:14 Sentähden Herra itse antaa teille merkin: Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja antaa hänelle nimen Immanuel.

7:15 Voita ja hunajaa hän syö siinä iässä, jolloin hän oppii hylkäämään pahan ja valitsemaan hyvän;

7:16 sillä **ennen kuin poika on oppinut hylkäämään pahan ja valitsemaan hyvän, tulee autioksi maa, jonka kahta kuningasta sinä kauhistut.**

Jesaja:

8:1 Ja Herra sanoi minulle: "Ota iso taulu ja kirjoita siihen selkeällä kirjoituksella: Maher-Saalal Haas-Bas (KR33: "nimi merkitsee saalis rientää, ryöstö joutuu").

8:2 Ja minä otan itselleni luotettavat todistajat, pappi Uurian ja Sakarjan, Jeberekjan pojan."

8:3 Sitten minä lähestyin profeetta-vaimoani, ja hän tuli raskaaksi ja synnytti pojan. Niin Herra sanoi minulle: "Pane hänelle nimeksi Maher-Saalal Haas-Bas.

8:4 Sillä **ennen kuin poika oppii sanomaan: 'isä' ja 'äiti', viedään Damaskoon tavarat ja Samarian saalis Assurin kuninkaan eteen."**

Jakeet 7:16 ja 8:4 vastaavat toisiaan:

"ennen kuin poika on oppinut hylkäämään pahan ja valitsemaan hyvän, tulee autioksi maa, jonka kahta kuningasta sinä kauhistut."

on yhtä kuin

"ennen kuin poika oppii sanomaan: 'isä' ja 'äiti', viedään Damaskoon tavarat ja Samarian saalis Assurin kuninkaan eteen."

Tämän perusteella näyttää melko varmalta, että Jesaja puhui omasta pojastaan "merkinä" Juudan kuninkaalle Aahaalle, jolle hän profetian ensin kertoi. Profetian tarkoitus oli rohkaista Juudan kuningasta ja saada hänet luottamaan Jumalaan, joka ei hylkäisi häntä ja kansan jäännöstä Juudassa. Juudan kuningaskunta oli Israelin kansan jakaantumisesta lähtien uskollisempi Herraa kohtaan kuin pohjoinen Israelin kuningaskunta, jossa harjoitettiin iljettävää epäjumalanpalvelusta sen syntymisestä asti.

Jesaja on kertonut aiemmin siitä, miten kaksi kuningasta ja kaksi valtakuntaa sotivat Juudan kuningaskuntaa ja sen pääkaupunkia Jerusalemiä vastaan (Jes 7:1 ss.): Aram (Syyria) ja Israel, joiden pääkaupungit olivat Damaskos ja Samaria. Jesaja puhui profetian sanat Juudan kuninkaalle, Aahaalle, jolle hän kertoi etukäteen Herran sanana sen, että Assyria oli valloittava Aramin ja Israelin, niin että näiden kahden kuninkaan maa oli tuleva autioksi, koska kansa hävitettäisiin ja eloon jääneet vietäisiin pakkosiirtolaisuuteen Assyriaan.

Tämä profetia toteutui Jesajan vielä eläessä. Koska kyse oli merkistä, jonka toteutuminen voitiin todistaa, valitsi Herra sen todistajaksi kaksi luotettavaa todistajaa, Uurian ja Sakarjan. Nämä todistivat sen, että Jesajan profetta-vaimosta syntynyt poika ei ehtinyt oppia sanomaan "isä ja äiti" ennen kuin Samarian aarteet vietiin ryöstösaaliina Assyriaan. Tämän pojan toinen nimi on voinut hyvin olla "Immanuel", sillä Raamatun monilla henkilöillä oli useampi kuin yksi nimi ja ne nimet olivat kuvaavia nimiä, joilla oli merkitys. (vrt. Hoos 1) Niin tässäkin tapauksessa. Nimi Immanuel kuvasi sitä, miten Jumala oli oleva kansansa jäännöksen kanssa Herran sanan lupauksen mukaan.

Kun ennustus sitten toteutui, niin sen kuulleet todistajat pystyivät vahvistamaan, että Jesaja oli kertonut siitä etukäteen. Hänen poikansa "Immanuel" alias "Maher-Saalal Haas-Bas" ei ollut oppinut silloin vielä puhumaan saatikka erottamaan hyvää pahasta, koska oli vielä pieni taapero. (Jes 7:14-6 = 8:4) Näin profetia toteutui Jesajan aikana ja se nainen, joka synnytti poikalapsen, ei ollut suinkaan neitsyt vaan nuori naimaikäinen neito, mahdollisesti eri nainen kuin Jesajan aiemman pojan äiti, joka on mainittu aiemmin (Jes 7:3).

Vaikka tämä selitys olisi virheellinen, niin se on kuitenkin historiallinen fakta, että tämä profetia toteutui jo Jesajan aikana Assyrian valloitettua Aramin ja Israelin maan sekä ryöstettyä niiden pääkaupungit.

Matteuksen evankeliumiin on otettu tämä profetia mielivaltaisesti ja irrotettu se kokonaan asiayhteydestään, niin että sillä olisi tarkoitettu Jesajan aikana syntyneen pojan sijasta Jeesusta kristusta, vapahtajaamme. Tätä on selitetty mm. siten, että profetia oli toteutuva kahteen kertaan. Kun se toteutui Jesajan aikana, niin se oli esikuva tulevasta kristuksesta. Jesajan aikana sana "[almah](#)" tarkoitti "nuorta naista", joka ei ollut neitsyt synnyttäessään poikalapsen, mutta kun Maria tuli raskaaksi pyhästä hengestä, niin häneen sovellettuna se tarkoitti "neitsyttä". Samalle sanalle on saatu tällä tavalla kaksi päinvastaista merkitystä. Se, onko tämä oikea tapa tulkita Raamattua, jääköön lukijan itse ratkaistavaksi. Jumala tietää sen asian parhaiten ja on viimeisenä sanova, miten asia on.

Toinen tapa selittää tätä ristiriitaa ja mielivaltaista profetian irrottamista asiayhteydestään koskemaan kristusta, on sanoa, että se ei toteutunut lainkaan Jesajan aikana. Silloin ei syntynyt poikalasta nuoresta naisesta eikä neitsyestä, koska tämä profetia koskee vain Jeesusta, ei ketään muuta. Asiayhteydestä käy kuitenkin ilmi, että sen täytyy koskea sitä aikaa, jona Jesaja eli: aikaa, jolloin Assyria valtasi Aramin ja Israelin maat sekä ryösti niiden pääkaupungit Damaskon ja Samarian.

On mielivaltaista tulkita vain osan profetiaa toteutuneen tuolloin (Assyrian sotaretki ja Israelin kuningaskunnan katoaminen) ja osan jääneen toteutumatta (poikalapsen syntymä nuoresta naisesta tai neitsyestä), koska Jesaja panee sotaretken onnistumiselle merkiksi Immanuelin syntymisen. Vaikka tämän profetian jälkeen on ennustettu Jeesuksesta kristuksesta Uuteen testamenttiin sopivalla tavalla (Jes 8:14-9:6) niin se ei todista sitä, että myös "nuorta naista" (almah) ja hänestä syntyvää poikalasta koskeva profetia "merkistä" olisi ennustus kristuksen syntymisestä.

On silti kiistatonta, että profetian sana ei koske pelkästään Jesajan oman ajan tapahtumia. Jesaja on profetoitu jo kirjansa alussa asioista, jotka sopivat vain kristukseen ja tulevaan rauhan ajan valtakuntaan, jota edeltää Jumalan tuomiot alkaen hänen omasta kansastaan. Luvusta kahdeksan lähtien on ennustettu edelleen tulevia tapahtumia satojen vuosien päässä Jesajasta lukien. Vielä jakeissa 8:8-13 on ennustus siitä, kun Assyria on tunkeutuva Juudan kuningaskuntaan ja piirittävä Jerusalemia Jesajan aikana (Jes 37-38), mutta siitä alkaen profetia kertoo myös kristuksen syntymän jälkeisistä asioista sen lisäksi, että osa profetioista on toteutunut kirjaimellisesti jo Jesajan aikana.

Raamatulle ei ole vierasta se, että sama profetia toteutuu osissa tai kokonaan useammin kuin kerran. Israelin kansan hajaantuminen pakanakansojen sekaan on tapahtunut ensin Assyrian, sitten Babylonian ja lopulta vielä Rooman valtakausien aikana. Mooses ei eritellyt hajaannusta tarkemmin kolmeen eri ajankohtaan vaan puhui ikään kuin yhdestä ainoasta hajaannuksesta. (5Moos 4:27-39; 28:62-68) Vasta myöhemmin eläneet profetat ennustivat ensin valtakunnan pohjoisen osan tuhosta ja pakkosiirtolaisuudesta (Hoosea, Aamos, Jesaja ja Miika) sekä sitten myös Juudan ja Jerusalemin joutumisesta Babylonian kynsiin (Jeremia) sekä paluusta takaisin omaan maahansa (Jeremia, Hesekiel ja Daniel). Nämä profetiat pitävät sisällään ennustuksen myös Rooman valtakunnasta ja sen toimittaman Jerusalemin temppelin hävityksestä (Dan 2, 7-12) ynnä juutalaisten hajaannuksesta kaikkeen maailmaan pakanakansojen sekaan. Profetat ovat ennustaneet myös siitä, että juutalaiset olivat palaava vielä kerran ennen herran Jeesuksen toista tulemusta takaisin omaan maahansa ja muodostaisivat siellä yhden kansan. (Hes 37; Jer 32:37-44; Sak 10:6-12)

Kristuksen tulemus on ennustettu myös tapahtuvan kahdessa eri osassa. Kristus oli tuleva ensin kärsivän palvelijan roolissa sovittaakseen oman ruumiinsa ja verensä uhrin kautta kansan synnit. (Jes 53; Psa 22, 69; Sak 12:10; kirje heprealaisille ym. tätä selittävät kohdat Uudessa testamentissa) Hän on tuleva sitten toistamiseen herrana ja kuninkaana pelastukseksi häntä odottaville ja tuomioksi muille. (Jes 2, 11, 65:17-66:24; Sak 13:8-14:9) Jeesus ennusti toisesta tulemuksestaan moneen eri otteeseen ja ne ennustukset täydentävät Vanhan testamentin profetioita, mutta eivät kumoa niitä.

Profetiat voivat siis toteutua useammin kuin kerran ja Jerusalemin temppelin häväistys on tästä vielä yksi esimerkki. Ensimmäisen kerran se ennustus toteutui Makkabealaisten aikana (167-164 eKr.), kun kuningas Antiokhos IV Epifanes valtasi Jerusalemin (Dan 11:31), ja toisen kerran Rooman valtakauden aikana vuonna 70 jKr (Matt 24:15-25; Luuk 19:41-44). Jerusalemin kaupungin ja temppelin hävitys saatettiin päätökseen vielä Bar Kokhban kapinan jälkeen (132-135 jKr), mutta on mahdollista, että kaupunki valloitetaan ja jopa hävitetään ainakin osittain vielä neljännekin kerran. Sakarjan kirjan profetia viittaa tähän tulevaan tapahtumaan. (Sak 13:8-14:9)

Jotkut ovat sitä mieltä, että Ilmestyskirjan suuri kaupunki kuvaa maanpäällistä Jerusalemia, jonka peto olisi tuhoava ennen kristuksen toista tulemusta (Ilm 11:7-8; 16:12-19; 17:15-18:24) Luultavampaa on se, että tässä puhutaan kuvakielen kautta maan päällä olevasta uskonnollisesta järjestelmästä, joka on luopunut Herraa palvelemasta. Vanhan testamentin puolella portolla tarkoitettiin Israelin ja Juudan kuningaskuntia sekä Jerusalemin kaupunkia, käytännössä siis Herrasta luopuneita israelilaisia ja juutalaisia. Uuden liiton aikana sillä tarkoitetaan Herrasta luopunutta katoliseen uskontunnustukseen ja opetukseen perustuvaa uskonnollista valtakoneistoa, jonka keskus on Rooman kaupunki, mutta hengellisenä kuvana sen nimi on maanpäällinen Jerusalem (Ilm 11:8; Gal 4:21-31), nimeltään kristityt ihmiset, jotka vainoavat Jumalan seurakuntaa: niitä, jotka pitävät kiinni Jumalan sanan ja Jeesuksen kristuksen todistuksesta, Jumalan käskyistä (5Moos 6:4-9; Mark 12:28-34) ja Jeesuksen uskosta, alkuperäisestä evankeliumista (Ilm 14:12, 6-8).

Meille on uskoteltu seurakunnissa ja kristittyjen yhteisöissä, että neitseestä syntymiseen on uskottu apostolien ajoista lähtien. Meillä on silti tiedossa, että varhaisimmat kristityt apostolien ajan jälkeen eivät uskoneet neitseestä syntymiseen. He olivat Juudeassa ja Galileassa asuneiden varhaisten juutalaisten kristittyjen suoria jälkeläisiä seuraavien sukupolvien aikana, kun juutalaiset oli ajettu roomalaisten toimesta pois kotoaan. Heitä kutsuttiin ebioniiteiksi, mutta he jäivät vähemmistöön kreikkalaisten vallattua vähitellen apostolien ajan seurakunnan. Nämä toivat jo silloin muotoutuvaan kirkkoon mukaan pakanallisia uskomuksia, joihin neitseestä syntyminen ja kolmiyhtheisen jumalan oppi kuuluvat. Kukaan apostoleista ei maininnut sitä kertomusta kirjeissään eikä Apostolien tekojen mukaan kukaan heistä puhunut siitä julistaessaan evankeliumia.

Kreikkalaiset nimeltään kristityt henkilöt saivat johtavan aseman vähitellen syntyvässä katolisessa kirkkolaitoksessa. Ensimmäiset opetuslapset olivat syntyperältään juutalaisia, mutta pian pakanat saivat enemmistön ja valta-aseman seurakunnissa. He alkoivat vainota apostolien tapaan Jumalaan ja hänen poikaansa Jeesukseen kristukseen uskovia Jumalan lapsia, ebioniitteja. Ebioniittien tiliin pantiin lopulta monenlaisia harhaoppeja, joihin he eivät yhteisönä olleet osallisia. Heidät sotkettiin gnostilaisiin, joista Paavali seurakuntaa varoitti. (1 Tim 6:20-21) Keksittiin jopa harhaoppisen täysin kuvitteellisen henkilön nimi, [Ebion](#), joka rinnastettiin toiseen harhaoppiseen mieheen, joka eli apostoli Johanneksen vanhuuden päivinä Efeson kaupungissa yhtä aikaa hänen kanssaan. Tämän miehen nimi oli Cerinthus eikä hänkään uskonut Jeesuksen syntyneen neitseestä, mutta hänellä oli tästä hyvin perustellusta näkemyksestä huolimatta silti monia harhaisia käsityksiä Jumalasta ja Raamatun pyhien kirjoitusten ilmoittamasta totuudesta.

Tästä aiheesta kertoo kirja "History of the Origins of Christianity". Book V. The Gospels, jonka on kirjoittanut Ernest Renan. Johanneksen elämän lopussa vaikuttaneista harhaopeista on myös yksi suomennettu kohta kyseisestä kirjasta.

<http://www.inri.fi/jumala/Johannes-Cerinthus-doketismi.pdf>

Juutalainen Gerald Sigal on kirjoittanut kirjan "[The Virgin Birth Myth: The Misconception of Jesus](#)", jossa hän on käsitellyt sanan "merkki" ja sanan "almah" merkitystä hepreankielen alkutekstissä. Hänen mukaansa Jesajan kirjan kreikankielinen käännös Septuagintassa on yksi huonoiten käännettyistä Vanhan testamentin kirjoista. Hepreankielessä on toinen sana, jolla tarkoitetaan useimmiten tai jopa aina neitsyttä nuoren neitokaisen sijasta ja se on [betulah](#). Jos Jesaja olisi puhunut neitsyestä eikä nuoresta naisesta, niin hän olisi käyttänyt luultavasti sitä sanaa profetiassaan (Jes 7:14). Silloin Matteuksen evankeliumin kertomukselta putoaisi pohja pois, koska Jesaja ei olisikaan ennustanut "neitseestä" syntymisestä, niin kuin ei aivan varmasti profetian ensimmäisen toteutumisen yhteydessä siitä ennustanut.

Pakanat uskoivat katolisten isien tavoin neitseestä syntymiseen ja kuolleista ylös nousemiseen: siihen, että jumalat saattoivat syntyä neitsyestä ja heistä tuli ihmisten kaltaisia sankareita, jotka saattoivat kuolla, mennä tuonelaan ja nousta sieltä ylös taivaaseen jumalten tykö. Justinos Marttyyri (110–165) kirjoitti tästä näin:

"Ja kun me sanomme, että Sana, joka on ensimmäinen Jumalasta syntyneiden joukossa, sai alkunsa ilman sukupuolista yhteyttä, ja että meidän opettajamme Jeesus Kristus naulittiin ristille ja kuoli, ja heräsi kuolleista ja nousi ylös taivaaseen, niin me emme esitä mitään muuta kuin mitä te usotte niistä, joita kutsutte Jupiterin pojiksi." ([Justin Martyr, First Apology](#), Chapter XXI, Analogies To The History Of Christ)

Justinos myöntää tässä, että hänen aikansa "kristittyjen" usko "jumalaan" vastaa täysin sitä uskomusta, joka pakanoilla oli jo valmiina. Justinos ja hänen kanssaan olleet kristityt uskoivat, että Jeesus on syntynyt ilman sukupuolista yhteyttä "neitsyt Mariasta", kuoli ja heräsi kuolleista ja nousi ylös taivaaseen. Niinpä ei ole mikään ihme, että juutalaiset ovat siitä asti vastustaneet kristinuskoa, kun katolinen oppi sai siellä valta-aseman. Toki he vastustivat myös alkuperäistä evankeliumia, jossa ei sanottu Jeesusta neitsestä syntyneeksi tai Jumalaksi, mutta Jeesuksen korottaminen vastoin Israelin uskontunnustusta ja kristittyjen suurinta käskyä Jumalaksi isän rinnalle vieroitti heidät lopullisesti Jumalasta ja evankeliumista. (5Moos 6:4-9; Mark 12:28-34)

Myös muslimit uskovat Jeesuksen syntyneen neitsestä, koska Muhammad mainitsi siitä Marian suurassa. ([Suura 19:15-37](#)) Muslimit eivät tunnusta kuitenkaan sitä, että Jeesus on Jumalan poika ja he kieltävät myös hänen kuolleen ristillä, niin että heillä ei ole sovitusta synneistään eikä iankaikkista elämää oman uskonsa perusteella. He kieltävät Raamatun tärkeimmän sanoman ja kristuksen **merkin** eli sen, että Jeesus Kristus kärsi kuoleman ristillä ja Jumala herätti hänet ylös kuolleista kolmantena päivänä kirjoitusten mukaan. (Matt 12:39-40; 1Kor 15)

Egyptissä on ollut [useita kertomuksia](#) neitsestä syntymisestä jo ennen Jesajan aikaa, mutta mainitsen niistä vain kaksi. Farao Amenkept eli Amenhotep III syntyi [tarun mukaan](#) kuningatar Mut-emua'sta, joka oli neitsyt synnyttäessään hänet. Auringonjumala Ra on syntynyt neitsyestä nimeltään Net. Horus on neitsyt-äitinsä Isiksen poika. Isiksen ja Horuksen palvonta muistuttaa hyvin paljon katolisten tapaa palvoa neitsyt Mariaa Jumalan äitinä, jolloin hänen poikansa Jeesus jää lähes kokonaan äitinsä varjoon. Tämän palvonnan juuret ovat Babyloniassa, jossa kuningatar [Semiramis](#) (Taivaan kuningatar) sanoi olevansa ikuinen neitsyt, vaikka oli synnyttänyt pojan nimeltä Tammus. Tammuksen ja [Taivaan kuningattaren palvonta](#) tunnetaan myös Raamatussa.

Muinaisissa jumaltaruissa ja kreikkalaisessa filosofiassa neitsestä syntyminen oli hyvin tunnettu aihe. Se tunnetaan myös persialaisessa zarathustralaisuudessa, jonka uskomuksia juutalaiset [fariseukset pitivät myös ainakin osaksi totena](#). Zarathustran sanotaan syntyneen neitsyestä, joka käveli pyhän järven veteen ja kun vesi ulottui hänen vatsaansa asti, tuli hän raskaaksi pyhästä hengestä ja synnytti myöhemmin Zarathustran. (Gerald Sigal, [The Virgin Birth Myth](#), s. 26) Koska katolisessa uskossa olevilla on aina ollut taipumusta yhdistää pakanauskomukset, juutalaisuus ja alkuperäinen kristinuskotoisiinsa, niin ei liene ihme, jos he ovat lisänneet tarun neitsestä syntymisestä myös evankeliumeihin?

Kolmiyhteisen jumalan oppi ei syntynyt kerralla vaan se muotoutui vähän kerrassaan katolisten isien käsittelyssä. He korottivat ensin Jeesuksen Jumalaksi isänsä rinnalle Aleksandrian juutalaisilta ja kreikkalaisilta filosofeilta omaksumansa Logos-opin kautta. [Filon Aleksandrialainen](#) (noin 20 eKr – 40 jKr) teki sen opin tunnetuksi juutalaisten yhteisössä. Sen mukaan Jumala on niin pyhä, että hän ei ole voinut luoda tätä maailmaa suoraan vaan hän on tarvinnut siihen taivaallisen agentin tekemään sen työn puolestaan. Tätä agenttia eli välittäjää kutsuttiin kreikkalaisen filosofian mukaan nimellä Logos (Sana), joka tarkoittaa Jumalan prinssiippiä ja järkisyytä, josta kaikki on saanut alkunsa luomisen kautta.

Juutalaiset kristityt näkivät tässä kreikkalaisessa filosofiassa yhteyden Jumalan viisauteen ja sanaan, jonka kautta Jumala on luonut tämän maailman. (Psa 33:6-9; Snl 3:19; 8:22-31; Jer 10:12; 51:15) He ymmärsivät vielä Apostolien tekojen aikana vuosina 30-63 Jumalan sanan olevan personoitu abstraktio, niin että pitivät sitä Jumalasta erillisenä perimmäisenä prinssiippinä eli järkisyyttä, jonka kautta kaikki on saanut olemisensä. Kreikkalaiset filosofit olivat kehittäneet tahollaan vastaavan opin Logoksesta, jota nimeltään kristityt alkoivat soveltaa jo apostoli Johanneksen vanhuuden päivinä evankeliumin teksteihin koskemaan Jeesusta kristusta. Johanneksen opetuslasten arvellaan

olleen tämän opin lumoissa ja vaikuttaneen paljon hänen kirjoituksiinsa. He ovat eräiden tutkijoiden mukaan jopa kirjoittaneet apostolin nimessä osan niistä kirjoituksista.

Varhaiset kirkkoisät kehittivät Logos-oppia 100-luvulla niin, että sen kautta voitiin korottaa Jeesus Kristus isän vertaiseksi Jumalaksi, Jumaluuden toiseksi persoonaksi. Sen sijaan, että sanottiin Logoksen olevan Jumalasta lähtevä prinssi eli järkisyy, tehtiin siitä elävä persoona, iankaikkinen Jumalan Poika, joka on ollut Logoksena aina isän tykönä taivaassa. Näin saatiin annettua Johanneksen evankeliumin alulle eri merkitys kuin sillä on täytynyt olla apostolin omassa mielessä, sikäli kuin hän on sen itse edes kirjoittanut! Vanhan testamentin mukaan Jumalan Poika ei ole ollut luomassa tätä maailmaa yhdessä isänsä kanssa eivätkä sellaista asiaa apostolit tai Jeesus itsekään tunteneet. (Apt 4:24-31; 14:15; 17.22-31; Ilm 4:8-11)

Varhaisten isien aikana eläneiden nimeltään kristittyjen henkilöiden oli vaikea saada pakanat uskomaan evankeliumia, koska se kertoi ihmisestä kristuksesta Jeesuksesta, jonka Jumala herätti kuolleista ja korotti luotujen herraksi, niin että antoi hänelle myös vallan tuomita eläviä ja kuolleita. Pakanoiden oli helpompi uskoa jumaltarujensa kaltaiseen sankariin, joten varhaiset kirkkoisät muotoilivat evankeliumin uudelleen ja korottivat Jeesuksen isän vertaiseksi Jumalaksi, joka on ollut luomassa tätä maailmaa ja on samalla tavalla kaikkivaltias kuin hänen isänsäkin.

Tämäkään ei riittänyt, sillä [pakanat uskoivat myös kolmiyhteiseen jumalaan](#). Niinpä oli tarpeellista muodostaa näennäisesti Raamatun kirjoituksiin ja muokattuun Uuteen testamenttiin perustuva oppi kolmiyhteisestä Jumalasta, joka on Isä ja Poika ja Pyhä Henki. (Matt 28:19-20 lähetyskäsky on katolinen väärennös, samoin Jakeiden 1Joh 5:7-8 kolmiyhteisen jumalan oppia tukevat lisätyt kohdat) Tämän seurauksena korotettiin Pyhä Henki Isän ja Pojan rinnalle Jumalan kolmanneksi persoonaksi ja kolmen sammakkohengen muotoilema riivaajien oppi oli valmis. (Ilm 16:13ss.)

Alkuperäinen kolmiyhteinen epäjumala ei ollut suinkaan Isä ja Poika ja Neitsyt Maria vaan se oli ja on yhä edelleen virallisesti Isä ja Poika ja Pyhä Henki. Nekin kristityt, jotka ovat hylänneet katolisessa kirkossa rehottavan Marian palvonnan, pitävät kiinni kolmiyhteisestä epäjumalasta, jonka kolmatta persoonaa Pyhää Henkeä jotkut heistä vertaavat äitiin. Vaikka Jumalassa on myös naisellinen puolensa, koska hän huolehtii lapsistaan niin kuin imettävä äiti ja poikasiaan kaitseva kotka tai kanaemo (2Moos 19:4; 5Moos 32:11; Psa 91:4; Jes 31:5; Matt 23:37; Ilm 12:14), niin meidän ei ole lupa muuttaa Raamatun kirjoituksia ja sanoa Jumalaa Isäksi ja Pojaksi ja Pyhäksi Hengeksi, koska hän on Raamatun mukaan isä yksin. (Joh 5:44; 17:3; Mark 12:28-34; 1Kor 8:4-6; Efe 4:4-6)

Loppusanat

Kun olet lukenut tämän kirjoitukseni loppuun asti, niin saatat kysyä, että uskonko minä Jeesuksen syntyneen neitsyestä vai en. Minä sanon, että sillä ei ole mitään merkitystä, mitä minä uskon. Vain sillä on merkitystä, mitä Jumala sanoo ja miten evankeliumia on julistettu taivaassa lähetetyssä pyhässä hengessä apostolien aikana. (1Piet 1:12) Yhdyn tässä Paavalin sanoihin:

"Mutta sen minä sinulle tunnustan, että minä sitä tietä vaeltaen, jota he lahkoksi sanovat, niin palvelen isieni Jumalaa, että minä uskon kaiken, mitä on kirjoitettuna laissa ja profeetoissa, ja pidän sen toivon Jumalaan, että on oleva ylösnousemus, jota nämä itsekin odottavat, sekä oikeamielisten että väärämielisten. Sentähden minä myös ahkeroin, että minulla aina olisi loukkaamaton omatunto Jumalan ja ihmisten edessä." (Apt 24:14-16)

Koska apostolit eivät puhuneet mitään neitseestä syntymisestä evankeliumia julistaessaan ja kirjoittaessaan kirjeensä, niin sen asian totena pitämisellä tai kiistämisellä ei pitäisi olla mitään merkitystä sielujen pelastumisen kannalta. Sillä puolestaan on merkitystä, olemmeko me uudestisyntyneitä Jumalan lapsia vai emme: olemmeko syntyneet Jumalasta (hengestä Jumalan sanan kautta) vai emme. (Joh 3:1-12; Tiit 3:5, 1Piet 1:3, 21-25) Jos emme ole, niin me emme voi pelastua, mutta jos olemme, niin olemme jo nyt toivossa pelastuneita, kun odotamme ruumiin ylösnousemusta ja kristuksen paluuta. (1Kor 9:23-27; Hebr 6:17-20; Room 8:9-39; Fil 3:20-21)

Kuolema on lopullisesti voitettu minun kohdallani vasta silloin, kun kristus Jeesus on tullut taivaasta ja herättänyt minut kuolleista tai temmannut minut muuttuneena ja kirkastetussa ruumiissa pilviin yläilmoihin häntä vastaan, jos olen elossa hänen tulemuksensa hetkellä. (1Kor 15; 1Tess 4:13-18) Siihen asti minut on kutsuttu julistamaan sitä evankeliumia, jonka kautta on mahdollista saada kuolemattomuus ja katoamattomuus (2Tim 1:8-11), sen sanoman mukaan, joka on keskitaivaalla lentävällä enkelillä ja jota sanomaa herran Jeesuksen veljet Juuda ja Jaakob sekä apostolit mukaan lukien Paavali julistivat. (Ilm 14:6-8; Gal 1:1-12; 1Kor 1:13-31; Apt 17:22-31)

Siihen alkuperäiseen ja iankaikkiseen evankeliumiin ei kuulu kertomus Jeesuksen neitseestä syntymisestä eikä siitä, että hän olisi ollut isän tykönä ennen maailman luomista ja olisi isän vertainen tai isän kaltainen Jumala, luomaton, iankaikkinen, kaikkivaltias kaiken luoja. (VT, Apt., Matt., Mark., Luuk., 1-2Piet., Jaak., Jda, ym.) Jos joku pitää tällaisten asioiden totena pitämistä pelastumisen ehtona, niin hän on korvannut alkuperäisen evankeliumin toisella evankeliumilla ja panee pelastumisen toivon katolisten isien opetuksiin ja uskontunnustuksiin, joihin minun henkeni ja minussa oleva Jumalan pyhä henki emme yhdy.

Tiedän kokemuksesta, että jopa valitut ovat eksyneet seuraamaan vierasta ääntä ja lähteneet pois evankeliumin toivosta katoliseen eksytykseen, joka sekoittaa mielen ja ajatukset ristiriitaisilla opetuksillaan, Baabelin kielellä ja murteella. Kun sitä väkevää eksytystä ja valheen henkeä lähtee seuraamaan, niin se aiheuttaa suurta ahdistusta ja pelkoa, jopa riivaajien vaikutukselle altistumista. Se voi johtaa syvälle lankeemuksen tilaan ja luopumukseen herrasta, josta vain elävä Jumala voi kutsua takaisin ja uudistaa mielen Jumalan pojan uskossa evankeliumin toivon mukaan.

Jumalan sanat ovat selviä sanoja ja kun ne avautuvat ymmärrykselle, niin valaisevat ja johdattavat meitä kaikkeen totuuteen sitä tietä pitkin, jonka herra Jeesus kristus on esikoisena meille viitoittanut. (Psa 105, 130; Joh 16:13-15) Jeesus kristus on tie, totuus ja elämä, eikä kukaan tule isän tykö muutoin kuin hänen kauttaan. (Joh 14:6) Isä on antanut pojalleen kaiken vallan maan päällä ja taivaissa, niin että hänellä on valta herättää kuolleita ja tuomita meitä isän tahdon mukaan. (Mar 28:18; Joh 5:17-30; Apt 17:22-31)

Jokainen meistä joutuu tekemään tiliä teoistaan ja sanoistaan herran Jeesuksen edessä, kun hän saapuu, olipa se sitten hyvää tai pahaa. (2Kor 5:10) Lakatkaamme sen vuoksi tuomitsemasta väärin veljiä, jotka herra Jeesus kristus on ansainnut verellään ja jotka Jumala on liittänyt seurakuntaansa kastamalla heidät pyhässä hengessä sen jäseniksi. (1Kor 12:12-13; Apt 1:4-8; 20:28)

Jumalalle – ainoalle viisaalle ja kaiken luojaalle, meidän taivaalliselle isällemme, joka on yksin iankaikkinen kaikkivaltias Jumala – hänelle, ainoalle valtiaalle, kunnia, valta, voima, kirkkaus ja ylistys nyt ja iankaikkisesti, meidän herramme Jeesuksen kristuksen kautta, amen. (Room 16:25-27; Joh 5:44; 17:3; Matt 6:6ss.; 1Kor 8:6; 1Piet 5:10-11; Hebr 5:7; 13:20-21; Jda 1:24-25; Ilm 4:8-11)

Se, joka näitä kirjoittaa, sanoo: "Aamen, tule herra Jeesus!"

Lue myös kirjoitukseni "[Neitseestä syntyminen: tarua vai totta?](#)"

Tärkeimmät lähteet:

- Pyhä Raamattu suomen- ja englanninkielten käännösten mukaan ja sen heprean- sekä kreikankieliset versiot interlineaarien ja sanakirjojen sekä kommentaarien avulla tutkittuna.
- [The Virgin Birth Myth: The Misconception of Jesus](#), Gerald Sigal.
- "History of the Origins of Christianity". [Book V. The Gospels](#) by Ernest Renan, [Christian Classics Ethereal Library](#) (lähteenä olevan tekstin [suomennos](#)).
- Christian Myth of The Virgin Birth by Jeff Campbell ([Youtube-video](#))
- John D. Kayser, [The Ancient Beginnings of the Virgin Birth Myth](#)
- [The Virgin Birth or Virgin Conception?](#) by D. J. Love Edited By John D. Keyser.
- [The Trinity Doctrine Is Pagan](#) by Pastor G. Reckart.
- [Kaksi Babylonia](#), Alexander Hislop.
- [Neitseestä syntyminen: tarua vai totta?](#) inri.fi
- [Israelin ja Juudan kuninkaat](#), P. Haipola.
- [Onko Jeesus Kristus Jumala, enkeli vai ihminen?](#) P. Haipola
- Wikipedia, [Miraculous Births](#).